

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

12. ČÍSLO / XXVII. ROČNÍK

14 Kč • 0,76 €

24. BŘEZNA 2019

Z obsahu:

**Cílem naší cesty
světem je Pán**

Homilie papeže Františka
při liturgii Popeleční
středy 6. března 2019,
bazilika sv. Sabiny
v Římě
- strana 2 -

Svatá Kateřina Švédská

Libor Rösner
- strana 4 -

**Senát odmítl zdanění
peněžitých náhrad
církvím jako protiústavní**
- strana 4 -

**Smrt hříšníkova
(2 - dokončení)**

Sv. Alfons Maria
z Liguori
- strana 6 -

Cvičení

ve zbožném životě (1)
Gaspar Loarte SJ
(1498-1578)
- strana 7 -

**Při stvoření měl Bůh
na zřeteli Krista
a Pannu Marii**

Služebnice Boží sestra
Marie od Ježíše z Agredy
- strana 9 -

Vizionář:

**Tajemství zjevení v Tre
Fontane (48)**
Saverio Gaeta
- strana 13 -

Melozzo da Forlì (1438-1494): Zvěstování

Cílem naší cesty světem je Pán

Homilie papeže Františka při liturgii Popeleční středy

6. března 2019, bazilika sv. Sabiny v Římě

Zatrubte na polnici, nařídte půst,“ (Jl 2,15), říká prorok v prvním čtení. Postní dobu zahajuje pronikavý zvuk polnice, který uším nelahodí, leč vyhláší půst. Tento mocný zvuk má zvolnit náš život, který stále spěchá, ale často neví kam. Volá, abychom zastavili, vykročili k podstatnému a postili se od nadbytečnosti, které působí roztěkanost. Je to budíček pro duši.

Zvuk tohoto budíku provází stručný a zarmoucený vzkaz, který Pán předává prorokovými ústy: „Obraťte se ke mně.“

(Jl 2,12) Obraťte se. Máme-li se obrátit, znamená to, že jsme měli namířeno jinnam. Postní doba je časem znovuoobjevení životního kurzu. Stejně jako při chůzi je totiž na naší životní dráze opravdu směrnatné neztratit ze zřetele cíl. Pokud se však zájmem cesty stane výhled do okolí nebo zastávka k jídlu, nedojde se daleko. Každý z nás se může ptát: Hledám kurz své životní cesty? Anebo mi stačí žít ze dne na den, myslet jen na to, abych se měl dobře, vyřešil nějaký ten problém a trochu se pobavil? A jaký je ten kurz? Mož-

ná snaha o zdraví, o kterém mnozí tvrdí, že je nejpřednější, ale které dříve či později pomine? Možná majetek a blahobyt? Kvůli tomu však na světě nejsme. Obraťte se ke mně, praví Pán. Ke mně. Cílem naší cesty světem je Pán. Kurz je třeba zaměřit k němu.

Ke znovuoobjevení tohoto kurzu je nám dnes nabízeno znamení: popelec na čelo. Je to znamení, které nám umožňuje přemýšlet o tom, co nosíme v hlavě. Naše myšlenky často sledují pomíjivé věci, které přicházejí a odcházejí. Jemná vrstva popela, kterou přijmeme, má delikátně a pravdivě naznačit, že ze spousty věcí, které nosíš v hlavě a po kterých se každodenně sháníš a pidiš, nezůstane nic. Jakkoli se namáháš, žádný majetek

Pokračování na str. 5

Cílem naší pozemské cesty je Trojjediný Bůh. Neustále opakovaná myšlenka, zaznívá často i v době postní. Důvod je prostý a zároveň ten nejvznešenější: v nikom jiném není spásy (srov. Sk 4,12), nikdo jiný není Dárcem života, nikdo není věčný Život – jen Trojjediný Bůh. Je tedy zřejmé, že mít před očima tento cíl pozemského putování každý den, ba každý okamžik je životní nutností. Postní doba nás pak učí, že nejsme na své cestě sami a že Bůh z lásky k nám položil za naši spásu svůj život. A při pohledu na ukřižovaného Ježíše jsme konfrontováni rovněž s příčinou, proč jsme na cestě zpět do Božího království. Je to každý hřích, tím prvním v ráji počínaje.

Boží prozřetelnost byla tak moudrá a láskyplná, že zaslíbila Spasitele, věčné Slovo, které se v lůně Panny stane člověkem. Tato Panna pak rozdrtila tomu, kdo člověka k hříchu pokouší – ďáblovi, hlavu. Uplynula spousta času, kdy skrze patriarchy a proroky byl vyvolený lid povzbuzován v naději na Spasitelův příchod na tuto zemi. S úžasem můžeme hledět na to, jak srdce oněch patriarchů a proroků žhnula láskou k Bohu, který je Zdrojem a Původcem života. Kolik oslavných hymnů, žalmů, chvalozpěvů! Zatím-

co oni se ve své víře museli „spokojit jen“ s předobrazy, my už vidíme jasný den milosti, jehož světlo vzešlo tajemným početím Slova v lůně Panny Marie. Ježíšovým početím však vykupitelské dílo nekončí – vrcholem je jeho smrt na kříži a zmrtvýchvstání. To vše však tajemně předpovídali zmínění proroci, ale my tak nejen o slavnosti Zvěstování Páně, kterou na počátku tohoto týdne slavíme, můžeme rozjímat o velkoleposti Božího díla spásy v celém rozsahu – třeba i při čtení nového vydání I. dílu knihy *Mystické Město Boží* španělské mystičky sestry Marie z Agredy (str. 9–12). Jednotlivé etapy díla spásy nelze od sebe oddělit, neboť bez příčiny by nebylo Spasitele potřeba. A skrze církev jím ustanovenou, která je pověřena rozdávat z pokladů Božích milostí, nutných ke spáse každého člověka, dílo spásy pokračuje stále až do konce světa.

Zde můžeme hovořit o osobní účasti v díle spásy, o osobní cestě k Trojjedinému Bohu, jež však využívá všech prostředků Bohem daných skrze katolickou církev, často i skrze druhé lidi, a to pro osobní duchovní život

Editorial

jednotlivce i společenství. Je třeba prostředků, jež uvádějí naši duši zpět do stavu milosti, využít dříve, než přijde smrt. Protože pak už nebude čas zjednat nápravu – varuje sv. Alfons z Liguri. (str. 6) K tomu pak náleží i to, že se budeme snažit všemi silami vyhnout se všem takovým nebezpečím a příležitostem, v nichž bychom mohli upadnout do hříchu anebo i jen do pokušení. Jak odolávat pokušení, nás poučuje Gaspar Loarte SJ. (str. 7–8) Úvod jeho cvičení ve zbožném životě je vhodným doplněním textu o pokušení, který jsme uveřejnili ve Světě č. 10/2019.

Vidíme, že naše cesta k Trojjedinému Bohu je náročná, ale přesto prozářena Boží láskou, z níž pramení potřebné milosti k dosažení cíle – návratu do jeho nebeského království, kde už nebude pláč a utrpení, které nás provázejí zde na zemi, ale bude tam nekonečná radost a věčné blažené přebývání v blízkosti Stvořitele, který je Lásk sama. V úsilí dojít cíle obraťme se také s prosbou o pomoc na Pannu, v jejímž lůně byl počat Spasitel: Maria je přece tou Ženou, která rozdrtila ďáblovi hlavu! Ve spojení s ní se náš boj o spásu stane bojem vítězným...

Daniel Dehner

Zamyšlení nad slovy svatého Pavla je nejlepší přípravou na dnešní setkání s Pánem. Mluví o neposlušnosti vyvolených. Izraelský národ byl cestou do zaslíbené země den co den nejen svědkem, ale přímým účastníkem neobyčejných divů, doslova žil ze zázraků, jimiž mu Hospodin dokazoval svou láskyplnou otcovskou péči. Ale ani nejdívší divy a zázraky nestačí samy na to, aby uchránily lidské srdce od bloudění. Ačkoliv to byl vyvolený Boží lid, většina z nich se Bohu nelíbila. Proč? Naslouchali falešným svědčům a přizpůsobovali se pohanskému světu. Oddávali se modlářství a smilstvu a bylo jich usmrceno za jediný den třiaadvacet tisíc⁽¹⁾. Reptali, ohlíželi se zpět za egyptskými hrnci⁽²⁾ a byli pobiti od anděla záhuby.

Tyto věci se staly, abys měl před očima výstražný příklad. Nepřikláníš se také k těm, kteří se bláhově chlácholí myšlenkou, že všeobecné názory a zvyklosti okolního světa platí dnes už více než věčná Boží přikázání? Kdo by mohl být kompetentnější, aby je změnil, než sám Boží Syn? Ale on je nepřišel zrušit, ale naplnit⁽³⁾ a varuje každého, kdo by chtěl zrušit třeba i to nejmenší přikázání, a učít tak lidi⁽⁴⁾.

Boží výstraha je potřebná proto, že naše přirozenost porušená hříchem tak snadno sklouzne na scestí, a to i přesto, že se nám dostává nespočet důkazů o zvláštní Boží přízni. Nebuď si proto tak jist, že se líbí Bohu, protože jíš tentýž duchovní pokrm a piješ tentýž duchovní nápoj. Měj se na pozor, zda se tvoje srdce přitom neohlíží nazpět⁽⁵⁾, zda si něco nenalhá a nevyhledává si tak úkradkem cestu zpět do země otroctví a pohanských skutků. Je to tím spíše na pováženu, že svět pohannů neleží daleko za Rudým mořem, ale obklopuje tě ze všech stran a ponouká tě, aby ses mu otevřel a měl účast na jeho lákavých a svůdných potěšeních. Dej si dobrý pozor na prohnané opovázlivce, kteří takové návraty vychytrale zdůvodňují a omlouvají po svém. Mylně se domnívají, že stojí, a bez uzardění chtějí sloužit dvěma pánům⁽⁶⁾. Jen ať si dává každý pozor, aby nepadl.

Teprve až to všechno uvážíš, zajdi za Ježíšem. Sám Boží Syn ti dosvědčí, jak vážně je třeba brát každé Boží varování. Právě mu donesli zprávu o tragédii, která všemi otrásla. Prokurátor dal povraždít Galilejce právě ve chvíli, kdy přinášeli Bohu svou oběť. Jak vidíš, nesoudí ty nešťastníky, kteří zahynuli. Poznává však smýšlení těch, kteří se domnívají, že ty nešťastníky netrestá jen Pilát, ale i sám Hospodin, a chce naopak otrást jejich falešnou sebejistotou.

Je nad naše síly proniknout do Božích úradků a do tajemství lidských osudů. Slyšíš-li o cizím neštěstí, není to příležitost k tomu, abys hledal, čím si je postižení zasloužili. Skutečnost, že to nepostihlo také tebe, vůbec neznamená, že jsi na tom lépe. Mysli především na to, jak málo stačí, aby ses zcela nenadále ocitl tváří v tvář svému Soudci. Co ti pak budou platny všechny jakkoliv chytře vymyšlené důvody a lichotivé sebeomlouvání?

Chceš namítnout, že se tvé vlastní já brání přijmout takové výstrahy, ptáš se, zda to není z Boží strany nemilosrdné, ba až nelidsky kruté? Není lehké uvěřit, že i tato Boží řeč je řečí otcovské lásky. Ale co když lidská nedoslýchavost je už tak velká, že sotva slyší i tak důrazné Boží varování? Jak vidíš na příkladu Izraelitů, Hospodin nezačíná hrozbami a tresty, ale láskou, která dokonce dělá divy. Ani v pohromách a trestech neprojevuje svou prchlivost, ale trpělivost. Neštěstí a hrůzy, o kterých se dovídáš a které tě až pobuřují, jsou jenom stínem toho, před čím tě Pán právě jimi názorně varuje. Kdybys mohl najednou spatřit všechny hrůzy světa, je to stále jen náznak oné opravdové hrůzy, jakou představuje i jeden jediný hřích jakožto vzpoura tvora proti svému Bohu, a je to současně pouhý náznak toho, co to znamená být navěky odloučen od jeho lásky. Protože tě Pán chce uchránit toho nejskutečnějšího trestu, záhuby, která už pak nekončí, ale trvá věčně, touží otevřít ti cestu zpět na své srdce, sestoupil z nebe a zanedlouho vystoupí na svůj kříž.

Jen proto, abys nepromarnil svou jedinou a tak drazě zaplacenou příležitost,

Výstraha

Zamyšlení nad liturgickými texty dnešní neděle

Když nebudete činit pokání, všichni podobně zahynete!

Liturgická čtení

1. čtení – Ex 3,1–8a.13–15

Mojžíš pásl stádo svého tchána Jitra, midjanského kněze. Když jednou vyhnal stádo za step, přišel k Boží hoře Chorebu. Tu se mu zjevil Hospodinův anděl v plameni ohně, který šlehal ze středu keře. Díval se, a hle – keř hořel plamenem, ale neshořel. Mojžíš si řekl: „Půjdu se podívat na ten zvláštní zjev, proč keř neshoří.“ Když Hospodin viděl, že se přichází podívat, zavolal ze středu keře: „Mojžíši, Mojžíši!“

A on odpověděl: „Tady jsem!“

Bůh řekl: „Nepřibližuj se sem, zuj opánky ze svých nohou, neboť místo, na kterém stojíš, je půda svatá.“ A pokračoval: „Já jsem Bůh tvého otce, já jsem Bůh Abrahámův, Bůh Izákův a Bůh Jakubův!“ Mojžíš zahalil svou tvář, neboť se bál pohlédnout na Boha.

Hospodin pravil: „Viděl jsem bídu svého lidu, který je v Egyptě, slyšel jsem jejich nárek na biřice; ano, znám jejich bolesti. Proto jsem sestoupil, abych je vysvobodil z ruky Egyptanů a vyvedl je z oné země do země úrodné a širé, do země oplývající mlékem a medem.“

Dokončení na str. 12

opakuje jeho láska svoje varování: *Nebudete-li činit pokání, všichni podobně zahynete*. To není hrozba, to je láskyplná prosba. Zaposlouchej se do Pánova podobenství, vždyť mluví o tobě. Kolik let už božský Hospodář přichází a marně hledá tvoje dobré plody? Kolik let už neplodně zabíráš půdu, která by mu mohla přinášet hojný užitek? Poděkuj svému Vinaři za všechnu jeho trpělivost a vtrvalou péči, s jakou se tě zastává a s jakou tě ošetřuje. *Pán je milosrdný a milostivý; shovívavý a nadmíru dobrotivý. Jako je vysoko nebe nad zemí, tak je velká jeho láska k těm, kdo se ho bojí.*⁽⁷⁾ Ale nezaohrávej si s ní a neotálej. Nemávní rukou nad jeho varováním! *Bůh není člověk, aby lhal.*⁽⁸⁾ Co když tento půst je tvoje poslední příležitost?

Bratr Amadeus

Poznámky:

⁽¹⁾ 1 Kor 10,8; ⁽²⁾ srov. Nm 11,5; ⁽³⁾ srov. Mt 5,17;

⁽⁴⁾ srov. Mt 5,19; ⁽⁵⁾ srov. Lk 9,62; ⁽⁶⁾ srov. Mt 6,24;

⁽⁷⁾ Ž 103,8.11; ⁽⁸⁾ Nm 23,19

Svatá Kateřina Švédská

Jablko nepadá daleko od stromu, říká jedno české přísloví. Mírou vrchovatou platí i v případě sv. Kateřiny Švédské, „jablka“, jež spadlo do samé blízkosti kmene stromu jménem sv. Brigita Švédská.

V roce 1331 přibylo do rodiny švédského knížete Ulfa Gudmarssona a jeho choti Brigity čtvrté dítě – dcera. Dali jí jméno Kateřina. Výchovu dostala u riseberských cisterciáček, u nich získala více než pevné základy do života. Podle tehdejšího zvyku byla provdána velice brzy – už ve 14 letech. Muž, kterého jí rodiče vybrali za manžela, se jmenoval Eghard z Kyrenu. Byla to velmi šťastná volba.

Eghard byl totiž podobného ražení jako Kateřina, jeho mysl se ráda zaobírala Bohem. Možná i proto, že byl dosti nemocný, ochotně přistoupil na Kateřinin návrh, který mu předestřela hned po sňatku: aby žili jako bratr a sestra a žili tak nikoliv pro tělo, nýbrž pro duši. Kateřina v této oběti manželského způsobu

života vnímala záruku těsnějšího přiblížení se k Bohu. V tom jí pomáhala rovněž péče o všechny potřebné – chudé, nemocné, sirotky či vdovy. Nebyl v tom však prázdný kalkul, Kateřina ty ubožáky měla opravdu ráda, bliženecká láska byla hnačím motorem jejího jednání. Ještě horlivěji pečovala o svého muže, jehož nemoc nakonec upoutala na lůžko. Konala také skutky pokání, většinou je však skrývala před svým aristokratickým okolím, které se pohrdavě dívalo na její časté pobývání v kostele a hlavně na skromné odívání, jež se zvláště vyjímalo uprostřed nádherou oděného dvora, kam Kateřina díky svému původu patřila.

Když zemřel její otec, založila matka Brigita Řád Nejsvětějšího Spasitele (Řád Spasitele světa), jehož posláním bylo uctívat hořké utrpení Ježíše Krista, a ve Vad-

steně ženský a mužský klášter tohoto řádu. Pak se vypravila do Říma s nadějí, že jí osobně se podaří u Svatého stolce vyprosít schválení stanov pro novou řeholní rodinu. Kateřina odešla do Věčného města s ní. V Římě ji zanedlouho zastihla zpráva o manželově smrti. Před mladou pohlednou vdovou z urozené, dobře situované rodiny se rozprostírala lákavá budoucnost. Kateřina však nechtěla opustit svou cestu k Bohu. Původně sice chtěla po manželově smrti odjet zpět do Švédska, které v jejich očích nebylo ještě tak zkažené jako Řím, ale nakonec se tohoto plánu vzdala.

Obnovila slib panenství a stala se věrnou souputnicí své matky, ať už v příkladné péči o chudé a nemocné, v postní a kající praxi, nebo v hluboké modlitbě a rozjímání – jen o Ježíšově umučení rozjímala čtyři hodiny denně! Sám papež Urban VI. ji pochválil za příkladný život křesťanské ženy. Odmítala přitom všechny návrhy k sňatku. Jeden neodbytný ctitel ji dokonce unesl a jen zázrakem se jí podařilo utéct. (Legenda hovoří o tom, že dotyčný hrabě byl stížen náhlou slepotou. Tehdy prý padl před Kateřinou na kolena a prosil ji, ať ho dovede do kostela. Tam zoufale prosil Boha o uzdravení a odpuštění – správně si spojil své náhlé oslepnutí se svými nekalými záměry. Byl vyslyšen a od té doby se stal obráncem Kateřininy čistoty a štědrým donátorem jejího díla.)

Po této zkušenosti přestala Kateřina vycházet z domu, pokud nemusela; a pokud musela – k nemocným či na mši, oblékala si nejhorší možné šaty, aby zeslabil svůj půvab. Ještě více však v tomto směru znamenala ochrana sv. Šebestiána. Kateřině se jednou ve snu zjevila Panna Maria a vyzvala ji, aby se napříště obracela k tomuto mučedníkovi, který ji bude před ataky nápadníků chránit. A skutečně – od té chvíle měla od nabídek k sňatku pokoj.

S matkou podnikala Kateřina různé poutě na svatá místa a roku 1272 se s ní vypravila také na pouť do Jeruzaléma. Když pak Brigita po návratu zemřela (23. července 1373), doprovodila ji i na její poslední cestě do kláštera klarisek v Římě. Rok nato se i s matčinou tělesnou schránkou vrátila do rodného Švédska a zahájila tak vrcholnou etapu svého pozemského putování.

Senát odmítl zdanění peněžitých náhrad církvím jako protiústavní

Senát dne 27. února 2019 odmítl návrh KSČM na zdanění peněžitých náhrad, které církve dostávají od státu za majetek nevydaný v restitucích. Proti se během tříhodinového projednávání postavili nejen zástupci nevládních stran, kteří mají v horní komoře většinu, ale i vládní ČSSD. Novelu o majetkovém vyrovnání státu s církvemi hodlá opozice napadnout u Ústavního soudu, pokud Sněmovna senátní veto přehlasuje.

Zdanění náhrad je podle jeho odpůrců nestoudné a protiústavní s ohledem na smlouvy, které stát uzavřel s církvemi v souvislosti s majetkovým vypořádáním. Novela podle kritiků relativizuje princip právního státu, je hrubým zásahem do majetkových práv a do právního systému samotného. Komunistům podle jejich oponentů nejde o zdanění církví, ale o vyvolání pocitu, že si církve majetek nezaslouží a že jej dostaly moc. „Platit daň z ukradeného majetku je nehoráznost, to

je bolševický přístup, který nemá obdoby,“ uvedla například místopředsdkyně Senátu Miluše Horská z klubu KDU-ČSL.

Novelu obhajoval pouze komunistický poslanec Stanislav Grospič hlavně údajným nadhodnocením finančních náhrad církvím. Poslanec také mimo jiné prohlásil, že „ustanovení (zákona) upravující smlouvy nemá žádný právní význam, a tudíž smlouvy uzavřené podle zákona o majetkovém vyrovnání s církvemi nezakládají žádné právní účinky“.

Horní komora novelu odmítla 64 hlasy ze 74 přítomných senátorů. Pro zamítnutí byli všichni zástupci frakcí Starostů, ODS, KDU-ČSL a Senátor 21. Podpořilo je 8 sociálních demokratů, včetně Milana Štěcha, a také Miroslav Adámek z klubu ANO. Proti byli pouze Ladislav Václavec a Jiří Dušek z klubu ANO a Jaroslav Doubrava (Severočeši.cz). Sedm senátorů ČSSD a ANO se hlasování zdrželo.

Zdroj: www.cirkev.cz

Tělesné pozůstatky své matky uložila Kateřina v klášteře ve Vadsteně, kde se rok poté (1375) stala abatyší. Mohla díky tomu zblízka pozorovat četné zázraky, které se na Brigitině hrobě udály. Proto velice ochotně vyslyšela prosbu samotného krále i nejvyšších představitelů švédské církve, aby se osobně vypravila do Říma a váhou svého svědectví vymohla u Apoštolského stolce matčinu kanonizaci. Té se sice za svého života nedočkala, Brigita byla svatořečena až v roce 1391, nicméně Kateřina odtamtud přivezla alespoň papežské schválení pro řád založený matkou.

Římané ji ovšem nechtěli ze svého města za žádnou cenu pustit. Během oněch pěti let se stala matkou všech strádajících, trápících se, zoufajících si. Hlavně se však do jejich srdcí zapsala uchráněním města před povodní. Jednoho dne

Věčnému městu bezprostředně hrozilo, že se vody Tibery vylijí z břehů a město zatopí. Obyvatelé se přihrnuli ke Kateřině a úpěnlivě ji prosili o pomoc. Kateřina namítala, že nad řekou nemá moc, a vyzvala je, aby se začali modlit. Lidé však nechtěli její protesty slyšet. Vzali ji na ramena a zanesli k řece. Tam Kateřina vnořila ruce do vzduté hladiny řeky a v tom okamžiku hladina poklesla a nebezpečí povodně pominulo.

Do Švédska se vrátila v nejpotřebnější chvíli. Těch přibližně pět let, která strávila v Římě a během nichž se spřátelila se svou jmenovkyní, sv. Kateřinou ze Sieny, vadstenský klášter bez své abatyše duchovně zpustl. Okamžitě začala činit kroky k nápravě a brzy bylo společenství tamních sester brigitek vzorem svatosti.

Když dílo založené její matkou překonallo krizi a mělo se zdárně k životu,

Kateřina mohla umírat s mírem v duši. Onemocněla totiž chorobou, která jí v posledním stadiu znemožňovala polykání potravy. Nemocné Kateřině na tom nejvíce vadila skutečnost, že nemohla přijímat Krista v Eucharistii. Vyžádala si proto, aby jí kněz přinesl monstranci s Nejsvětější svátostí do její cely, aby se mohla na Ježíše dívat a adorovat ho. Dne 24. března 1381 ho pak konečně spatřila tvář v tvář...

Protože se i na jejím hrobě uskutečňovalo množství zázraků, věřící začali volat po její kanonizaci. K té došlo v roce 1484 ústy papeže Inocence VIII. V 16. století se pak hrob sv. Kateřiny stal terčem rozvášněného protestantského davu, který její tělesné pozůstatky rozmetal. Nenávratně tak zmizely, avšak památka na svatou ženu a patronku Švédska nevymizela a zůstává v církvi dodnes.

Cílem naší cesty světem je Pán

- dokončení homilie papeže Františka ze str. 2

si s sebou ze života neodneseš. Pozemské statky se rozplynou jako prach ve větru. Majetky jsou provizorní, moc pomine a úspěch se vytratí. Dnes dominující kultura zdání, která nás svádí, abychom žili pro pomíjivé věci, je obrovský klam. Je totiž jako plamen: jakmile dohoří, zanechá jen popel. Postní doba je opětovným objevením toho, že jsme učiněni pro oheň, který plane navěky, nikoli pro popel, který hned vyhasne; pro Boha, nikoli pro svět; pro nebeskou věčnost, nikoli pro pozemský klam; pro svobodu dětí, nikoli pro otročení věcem. Můžeme se dnes zeptat: Na čí straně jsem? Žiji pro oheň, nebo pro popel?

Na této cestě obrácení k podstatnému, již je postní doba, evangelium podává tři etapy, kterými máme projít na Pánův pokyn bez pokrytectví a předstírání. Jsou to almužna, modlitba a půst. K čemu jsou? Almužna, modlitba a půst nás přivádějí k jediným třem skutečnostem, které nezanikají. Modlitba nás pojí k Bohu, dobročinná láska k bližnímu, půst k nám samotným. Bůh, bratři a můj život: to jsou tři skutečnosti, které nekončí v nicotě a do nichž je třeba investovat. Postní doba nás tedy zve, abychom hleděli: *k Nejvyššímu* modlitbou, jež osvobozuje od ho-

rizontálního a mělkého života, ve kterém nacházíme čas pro sebe, ale zapomínáme na Boha; potom *k druhému* dobročinnou láskou, jež osvobozuje od marnivosti mít, od smýšlení, podle něhož jdou věci dobře, pokud vyhovují mně; a nakonec nás zve, abychom pohlédli *do svého nitra* půstem, který nás osvobozuje od lpění na věcech a na světskosti, která uspává srdce. Modlitba, dobročinná láska a půst - tři investice do pokladu, který trvá.

Ježíš řekl: „Kde je tvůj poklad, tam bude i tvé srdce.“ (Mt 6,21) Naše srdce vždycky někam směřuje, jako buzola hledající směr. Lze ho přirovnat také k magnetu: potřebuje k něčemu přilnout. Avšak přilne-li pouze k pozemským věcem, stane se dříve či později jejich otrokem. Věci, které mají sloužit, se stanou věcmi, kterým se slouží. Vzhled, peníze, kariéra, zábava - žijeme-li pro ně, stanou se modlami, které nás používají; sirénami, které nás mámí a potom nechávají napospas. Jestliže však srdce přilne k tomu, co nepomíjí, nalezneme sebe a staneme se svobodnými. Postní doba je časem milosti, jež osvobozuje srdce od marnosti. Je dobrou uzdravení ze závislosti, jež nás svádějí. Je časem, kdy je upřen pohled k tomu, co zůstává.

Kam tedy upřít zrak v postní době? To je prosté. K Ukřižovanému. Ježíš na kříži je jako životní buzola, která ukazuje k nebi. Prostota dřeva, Pánovo mlčení a sebezřeknutí z lásky nám ukazují potřebu prostšího života osvobozeného od přílišného shonu po věcech. Ježíš nás z kříže učí mocné odvaze odříkání. Pod tíží nadměrných břemen totiž nepostoupíme vpřed. Potřebujeme se uvolnit od chápadel konzumismu i léček sobectví, od stále rostoucí chtivosti, od neustálé nespokojenosti, od srdce zavřeného potřebám chudých. Ježíš, který na dřevě kříže plane láskou, nás volá k životu, který hoří pro něho a neztratí se nikdy v popelu světa, k životu, který žhne láskou a nikdy nezaniká v průměrnosti. Je život, který od nás požaduje, obtížný? Ano, ale vede k cíli, jak ukazuje postní doba, jež začíná popelcem, ale vrcholí ohněm velikonoční noci a objevem, že Ježíšovo tělo není v hrobě zpopelněno, nýbrž slavně vzkříšeno. Platí to i pro nás, kteří jsme prach, pokud se obrátíme se svými slabostmi k Pánu, vydáme se na cestu lásky a obejmeme život, který nezaniká. Jistě se tak ocitneme v radosti.

Přeložil Milan Glaser,
Česká sekce Rádia Vatikán

Smrt hříšníkova (2 - dokončení)

„Hrůza přichází; budou hledat pokoj, a ten nebude.
Přijde pohroma za pohromou.“ (Ez 7,25)

III.

Důležitá věc! Bůh často varuje hříšníky před špatnou smrtí. „Pak mě budou volat, ale já neodpovím.“ (Př 1,28) „Což Bůh slyší jeho volání, když se na něho snáší tíseň?“ (Job 27,9) „Mně náleží pomsta a odplata pro dobu, kdy jejich noha klopýtne.“ (Dt 32,35) A také na mnoha jiných místech je varuje – a hříšníci žijí tak klidně, jako by jim Bůh zcela jistě slíbil odpuštění a nebe!

Je pravda, že pro hodinu, kdy se hříšník polepší, mu Bůh slíbil odpuštění. Ale neřikal, že by se měl hříšník obracet až ve smrti. Ujišťoval daleko častěji, že kdo v hříších žije, také v hříchu zemře. – „Zemřete ve svých hříších.“ (Jan 8,21.24) On řekl, že kdo ho bude hledat teprve ve smrti, nenajde ho. Proto musí člověk Boha hledat, když je ho možné najít. „Hledejte Hospodina, dokud se dává nalézt.“ (Iz 55,6) Ano, protože přijde čas, kdy ho nebude možné najít. Ubozí hříšníci, ubozí slepci, kteří přesouváte obrácení na hodinu smrti, kdy už nebude čas na obrácení! Oleaster říká: „Nikdy se nesnažili bezbožníci konat dobro, kromě doby, kdy už není čas na konání dobra.“ Bůh chce zachránit všechny. Ale tvrdošíjně trestá!

Když nějaký ubožák, který žije ve hříchu, je postižen mrtvicí, pozbyl rozumu, jaký soucit by vzbudil ve všech, kteří by ho viděli umírat bez svátosti a beze známek lítosti! A jakou radost by měl každý, kdyby ten ubožák zase přišel k sobě, poprosil o rozhřešení a vykonal úkony lítosti! Není však pošetilé, když někdo, i když má čas, setrvává ve stavu hříchu? Nebo je snad v pořádku ten, který nepřestává hřešit nehledě na nebezpečí smrti, s vědomím, že se ve smrti opravdu obrátí? Cožpak není strašné, vidět někoho náhle zemřít? A nevystavují se tak mnozí lidé dobrovolnému nebezpečí takové smrti, smrti v hříších?

„Váhy i správné misky patří Hospodinu.“ (Př 16,11) Nevypočítáváme milosti, které nám Pán prokazuje. Pán to ale zú-

čtovává a váží je, i když je za nějaký čas považuje za nepatrné, přenechává hříšníkovi jeho hříchy a dává mu zemřít. Jak ubohý je ten, kdo přesouvá pokání až na smrt! Svatý Augustin říká: „Pokání, které se požaduje od nemocného, je nemocné!“ (Sermo 57, de temp.) Svatý Jeroným říká: „Ze statisíce hříšníků, kteří setrvávají ve hříchu až do smrti, se stane blaženým sotva jeden. Ze statisíců, jejichž život byl špatný, zaslouží sotva jediný odpuštění od Boha.“ (In Ep. Eus. de morte eius.)

Svatý Vincenc Ferrerský říká: „Bylo by větším divem, kdyby takoví, kteří vedli špatný život, zemřeli dobře, než kdyby se mrtvý probudil k životu. Jakou bolest, jakou lítost nad hříchy by pociťoval ten, který až do té doby hříchy miloval?“ (Sermo 1, de Nat. Virg.) Bellarmin vypráví, že jednou přišel k umírajícímu, aby mu pomáhal, a když ho vyzval k úkonu lítosti, ten mu odpověděl, že nikdy nevěděl, co by to měla být lítost. Bellarmin se pokoušel mu to vysvětlit. Ale nemocný řekl: „Pátère, nerozumím vám. Takové věci nechápu.“ A tak zemřel se zjevnými znameními svého zavržení, jak Bellarmin napsal. „Docela spravedlivě tím byl hříšník potrestán,“ říká svatý Augustin, „že ve smrti sám na sebe zapomené, když za života zapomněl na Boha.“ (Sermo 10, de sanct.) „Nemylte se; Bohu se nelze vysmívat. Neboť co kdo zasévá, to sklízí: kdo zasévá do svého těla, z těla sklízí zkázu“ (Gal 6,7-8), varuje nás proto apoštol.

Posmívat se Bohu znamená toto: Žít v pohrdání jeho příkázáními a potom chtít od něho dostat odměnu věčné slávy. Bůh se nenechá posmívat! To, co v tomto životě zasejete, to v druhém sklízíte. Kdo zasévá zakázanou tělesnou rozkoš, toho nepotká nic jiného, než zkáza, bída a věčná smrt.

Můj křesťane, co je řečeno pro jiné, je řečeno také pro tebe. Řekni mi, kdybys byl teď v té situaci, kdyby ti už lékaři nedávali žádnou naději, kdybys už byl smyslů zbavený a byl ve smrtelném stra-

chu: Jak bys pak Boha prosil, aby ti dal ještě měsíc, ještě týden času, abys uvedl do pořádku svoje svědomí! A Bůh ti teď dává tuto lhůtu. Poděkuj mu a uveď do pořádku vykonané zlo. Využij všech prostředků, aby ses dostal do stavu milosti, než přijde smrt. Protože pak už nebude čas zjednat nápravu.

CHVÁLY A PROSBY

*Ach můj Bože! Kdo by měl se mnou tolik trpělivosti, jako jsi měl Ty? Kdyby nebyla Tvoje dobrota nekonečná, pak bych si zoufal nad odpuštěním. Ale mám co dočinění s Bohem, který zemřel proto, aby mi odpustil a učinil mě blaženým. Doporučil jsi mi, abych doufal, a já chci doufat. Když mě moje hříchy straší a zatracují, pak mi dávají Tvoje zásluhy a zaslíbení novou odvalu. Ty jsi pojistil tomu, kdo se k Tobě navrátí, život svou milostí. „Obrátte se a žijte!“ (Ez 18,32) Ty jsi slíbil, že obejměš ty, kteří se k Tobě obrátí. „Obrátte se ke mně, pak se obrátím já k vám.“ (srov. Zach 1,3) Ty jsi řekl, že bys nemohl pohrdat tím, kdo se pokoří a bude litovat. „Zkroušeným, zdrceným srdcem, Bože, nepohrdáš.“ (Ž 51,19) Pohleď, Pane, vracím se k Tobě a k Tobě se přikláním. Vyznávám, že tisíckrát bych zasloužil peklo, a lituji, že jsem Tě urazil. Slibuji Ti, že Tě už nebudu urážet a chci Tě mít vždycky rád. Nedej, abych byl nevděčný za tolik dobrodiní! Věčný Otče! Pro zásluhy Ježíše Krista, který zemřel, aby poslechl Tebe, učiň, abych až do smrti byl poslušný Tvé vůli. Miluji Tě, nejvyšší Dobro! A z lásky, kterou k Tobě chovám, chci být ve všem poslušný. Dej mi svatou vytrvalost. Dej mi svoji lásku a nic víc si už nežádám.
Maria, moje Matko, oroduj za mne!*

* * *

*Z knihy „Vorbereitung zum Tode oder Betrachtungen über die ewigen Wahrheiten um fromm zu leben und selig zu sterben vom Heiligen Alphons Maria von Liguori“ přeložil -mp-
(Redakčně upraveno)*

Cvičení ve zbožném životě (1)

Všeobecné pokyny během pokušení

Odolat pokušení – pro mnohé z nás je to náročný a zároveň důležitý úkol. Strach, že budeme přemoženi a upadneme do hříchu, si proto zaslouží být překonán tím, že máme vždy bdělé oči a jsme vybaveni nezbytně nutnými zbraněmi pro budoucí vítězství. Takové zbraně mohou sloužit pak obecně v obraně proti jakémukoliv hříchu. A tyto následující úvahy, které je nutné uplatňovat nejen v čase boje, ale také v době klidu, slouží k tomu, když vystane potřeba, abys je měl ihned po ruce.

Nejdříve uvaž velkou důstojnost své duše, která je stvořena k podobě a obrazu všemohoucího Boha (Gn 1,27; Kol 3,10). Jak je nádherná a čistá, když zůstává ve stavu milosti, takže Stvořitel sám s radostí v ní přebývá (srov. 1 Jan 4,16) a všichni svatí andělé a nebeské kúry takovou duší ctí a radují se z ní. Avšak v okamžiku, kdy souhlasí s hříchem, ji ihned Bůh opouští a vstupuje do ní ďábel, který ji ušpiní a znetvoří do nevzhledné a odporné podoby. Tímto bys měl být zcela ohromen a naprosto zděšen. A pokud se ti zcela protiví hodit nové a drahé oblečení do louže bláta anebo jakkoliv jinak je ušpinit, čím více by sis měl osklivit takto zšpinit svou duši hříchem, protože ta je daleko cennější než jakýkoliv nádherný a třpytivý oděv.

Za druhé uvaž, jak kromě tohoto zla pouze jeden jediný hřích je příčinou nesčetných dalších neštěstí, neboť skrze jeden smrtelný hřích ztrácíš posvěcující milost a přátelství s všemohoucím Bohem (sv. Jan Zlatoústý, hom. 17 in Gen.). Ztrácíš vlité ctnosti a dary Ducha Svatého, který tě krásnil a učinil nádherným v očích Boha. Ztrácíš klidné a jasné svědomí (sv. Jan Zlatoústý, hom. 8 ad pop. Antioch.). Ztrácíš také zásluhy všech dobrých skutků, které jsi předtím vykonal, a účast na zásluhách Ježíše Krista, naší hlavy, s kterým již nejsi spojen milostí ani láskou, a takto se stáváš nepřitelem svému Stvořiteli bez podílu na dědictví, které Kristus svou předrahou Krví vykoupil. Jsi tak odsouzen k věčným mukám jako otrok a nevolník ďábla (srov. Jan 8,34),

který se všemocně snaží o tvoji věčnou záhubu. Stručně shrnuto, způsobil sis tolik dalších nebezpečí, která nelze zcela ani popsat. Který člověk bude tak pošestilý, aby pro krátké a osklivé potěšení, které hřích může nabídnout, si způsobil takové množství strašných neštěstí a neléčitelných pohrom?

Za třetí uvaž, jak pokušení díky tvému neustálému úsilí nedoléhají dlouho, ale mizí a utíkají pryč a ty jsi, poté co je přemůžeš, obohacen větší útěchou. Blažení andělé z nebe k tobě přijdou a budou ti sloužit, stejně jak to učinili našemu Spasiteli, který překonal pokušení (Mt 4,11). Avšak pokud se necháš lehce přemoci, potěšení z hříchu, které odejde, zanechává bolest, zmatek a nespokojenost a začíná hryzat tvé svědomí. A toto by tě mělo znepokojovat daleko více než jakékoliv odlávání hříchu, které je třeba podstoupit.

Za čtvrté uvaž, že pokud lehce svolíš ke hříchu, musíš pak následně napravit zlo, které jsi učinil. Jak jsi zkrušen velkým smutkem, když pak hřích oplakáváš, studem při vyznání, bolestí při konání pokání, kromě dalších nesčetných potíží, kterým by ses mohl vyhnout statečným bojem a nesouhlasem ke hříchu.

Za páté uvaž, že čím více souhlasíš s hříchem, tím více pokušení rostou a tvých sil ubývá. Tímto si postupem času vypěstuješ hříšný návyk a stane se pro tebe téměř nemožným jej opustit. Neboť (jak říká sv. Augustin) pokud se nebráníme návyku, stává se nám přirozeným (sv. Augustin, *Vyznání*, kap. 5). A naopak, pokud se donutíš bránit se na začátku, tvé síly budou denně růst a pokušení se budou umenšovat a slábnout. Nedovol tedy, abys skrze malé zanedbání na začátku poté byl stížen hroznou a nevléčitelnou ránou. Věř, že těmito a podobnými úvahami, pokud je uplatňuješ, získáš velikou pomoc proti každému pokušení.

Existují i další zbraně a obecné prostředky proti hříchu, jako je opakovaná modlitba, prostředek, který dal náš Spasitel svým učedníkům v noci před svým utrpením (srov. Mt 26,41), když je vyzýval vícekrát, aby se modlili a neupadli do po-

kušení. Velkou pomocí je také rozvažování nad posledními čtyřmi věcmi, tedy o smrti, soudu, pekle a nebi, jak říká Písmo svaté: „Ve všem, co konáš, pomýšlej na svůj konec, a nikdy nebudeš hřešit.“ (Sir 7,40) Další obecný pokyn je čtení Písma svatého a zapamatování si takových vět, které nejlépe pomohou proti pokušení, jež na tebe mohou dorážet. Tomuto protileku nás náš Pán a Spasitel Ježíš Kristus naučil, když byl pokoušen ďáblem na poušti. On porazil a zahnal všechna jeho pokušení textem Písma svatého. Zapamatování si konkrétních příkladů ze životů svatých ti též napomohou, když si uchováš v paměti, jak se chovali oni v těch pokušeních, která přicházejí nyní k tobě.

Nemálo pomáhá proti všem pokušením také často vyslovit svaté jméno JEŽÍŠ s horlivostí a planoucí vírou a zároveň učinit znamení kříže, kterého se ďábel velmi bojí (zvláště, když je učiněné s živou vírou), protože jím byl zcela přemožen. A pokud se i přesto cítíš stále být infikován pokušeními, velmi ti pomůže zahledět se na našeho Pána a Spasitele Ježíše Krista ukřižovaného svými duchovníma očima: vzpomenout si na ta nejstrašnější muka, která podstoupil kvůli tobě, a tím si také dobře uvědomíš, že je to velice málo trpělivě snášet tuto námahu a břemeno, které tě právě tíží.

Další pomocí, která má největší účinek, je časté přijímání dvou svátostí: smíření a svatého přijímání, které jsou největší pomocí i lékem, které nám náš Spasitel zanechal pro naši spásu. Tyto svátosti léčí naše rány, které máme díky našim hříchům, a zároveň (poté, co jsou již rány zhojeny) nás nadále chrání proti upadnutí do takového nebezpečí znovu. A přestože přijímání těchto svatých svátostí (jak jsem vysvětlil výše) je pro nás vždy přínosné, nejvíce nám pomáhají v době pokušení. Neboť nejvíce potřebujeme milost a sílu, když jsme nejvíce obléháni nepřítelem. A není pochyb, že tato milost je nejbohatší a nejjistější, když je vybojována těmito svátostmi: kromě rady a útěchy, kterou každý může přijmout od duchovního otce (ve svátosti smíření), kterému pokorně vyjeví všechna nebezpečí a trápení. Pokud se však stane, že jsi přemožen pokušením a upadl jsi do hříchu, použij tuto pomoc svátosti smíření a nedopusť ani na malou chvíli, abys setrval ve smrtelném

AKCE HORSKÉHO STŘEDISKA ELJON VE ŠPINDLEROVĚ MLÝNĚ V ROCE 2019

hříchu, neboť (jak říká sv. Řehoř) hřích, který není očistěn vodou pokání, nás stahuje dolů svou tíhou a způsobí, že upadáme do hříchů dalších (Gre. lib. 25. Moral. cap. 12). Sluší se tedy s velkou pilí pečovat o rány duše stejně, jako bychom činili pro nemoci těla, ačkoliv ty jsou pro nás méně nebezpečnými.

Poslední obecné a vskutku vznešené opatření nejen pro odstranění pokušení, ale také nebyt jimi obtěžován vůbec, je pečlivě se vyhýbat a držet se stranou těch příležitostí, kde se všeobecně vyskytují, což znamená vyhnout se nadměrnému bohatství, zahálce, bezbožné konverzaci, nemravné společnosti, hlučným a vzrušujícím místům, kde se hříchy páchají: a v neposlední řadě vyhnout se všem takovým nebezpečím a příležitostem, ve kterých bys mohl upadnout do hříchu anebo i jen do pokušení.

(Pokračování)

Zdroj: <https://archive.org/details/TheExerciseOfAChristianLife/page/n101>

Z knihy The exercise of a christian life. (Sepsáno italsky otcem Gasparem Loartem z Tovaryšstva Ježíšova a v roce 1579 nově přeloženo do angličtiny a rozšířeno o více zbožných cvičení a modliteb než bylo v prvním vydání. Kapitola 17, str. 172-181)

Přeložila -hš-

24 HODIN PRO PÁNA

Svatý otec František vyhlásil v roce 2014 prostřednictvím Papežské rady pro novou evangelizaci projekt *24 hodin pro Pána*, tedy čtyřiadvacetihodinový prostor pro svátost smíření spojený s eucharistickou adorací. Je to vždy pátek a sobota před čtvrtou nedělí postní, což **letos připadá na 29. a 30. března**. Využijme této mimořádné příležitosti, ať už k vlastnímu duchovnímu oživení, anebo k povzbuzení smířit se s Bohem či prohloubit vztah k němu těch, kdo to v našem okolí potřebují.

Redakce

1. víkend o povolání pro dívky

KDY: pátek 17. 5. – neděle 19. 5. 2019 • TÉMA: Touha dorůst do krásy Mariiny • LEKTORŮ: sestry Neposkvrněného Početí Panny Marie III. řádu sv. Františka z Assisi, P. Jiří Šlégr.

Pozvání pro dívky, které chtějí prožít víkend se Slovem Božím a společně se zamýšlet nad krásou zasvěceného života. Nebude chybět společná modlitba, mše svatá, možnost využít ticha kaple v podkroví fary nebo se projít krásnou krajinou hor.

56. – 58. setkání zdravotníků

KDY: 56. *setkání* – od pondělí 20. 5. do čtvrtka 23. 5. 2019; 57. *setkání* – od pondělí 3. 6. do čtvrtka 6. 6. 2019; 58. *setkání* – od pondělí 9. 9. do čtvrtka 12. 9. 2019 • LEKTORŮ: MUDr. Marie Svatošová, zakladatelka hospicového hnutí v ČR, na 1. a 2. termín také Jana Sieberová z Domácího hospice Duha v Hořicích.

Další z již tradičních setkání zaměstnanců hospiců i všech ostatních dlouhodobě pečujících o těžce nemocné a umírající. Tento pobyt je koncipován jako prevence proti syndromu vyhoření – přijďte si k nám odpočinout, ten, kdo hodně dává, potřebuje i sám přijímat.

1. Nad Bibli s biblistou

KDY: pátek 11. 10. – neděle 13. 10. 2019.

LEKTOR: doc. Jaroslav Brož, Th.D., S.S.L., vyučuje biblistiku na KTF UK v Praze, má zkušenosti s praktickým a duchovním čtením Bible.

Chci číst Bibli, ale nevím jak? Víkendový seminář o četbě Bible s odborným vedením. Základní mapa Bible, o čem Bible mluví a o čem nemluví. Když otevřu Bibli, skutečně uslyším Boha? Jak číst Písmo svaté? Bible je dávná kniha, napsaná ve starobylých jazycích (metody odborné biblistiky), ukázky četby textu, možnost získat odpovědi na moje otázky o Bibli. Uvedení do četby Bible pro začátečníky i pokročilé, jak se neztratit v Bibli.

6. poustevnický pobyt

KDY: pondělí 18. 11. – pátek 22. 11. 2019.

LEKTOR: P. Günther Ecklbauer OMI.

Prostředí vhodné k modlitbě, odpočinku a rozjímání ve více než 200 let staré, zrekonstruované budově katolické fary; prostory ticha bez televize a rádia; ubytování v pokojích nesoucích jména světců; kdykoli přístupná horská podkrovní kaple zasvěcená Panně Marii a patronce misí sv. Terezii z Lisieux; posezení ve venkovním altánu, u krbu ve společenské místnosti nebo před hořícím ohněm venku u ohniště; možnost procházek a horských túr po krkonošských kopcích, protože ze střediska Eljon do krásné přírody je to jen několik kroků...

21. + 22. adventní víkend ticha

KDY: 21. *víkend* – od pátku 29. 11. do neděle 1. 12. 2019; 22. *víkend* – od pátku 6. 12. do neděle 8. 12. 2019 • LEKTOR: P. Jiří Šlégr.

Adventní čas je plný tajemství a očekávání. Vydejme se společně na cestu za tajemstvím, které s sebou přinesl a stále přináší sám Ježíš Kristus. Každý den bude v tomto duchovním cvičení co nejvíce prostoru pro ticho a osobní modlitbu, na programu bude mše svatá, 2x denně společné setkání nad Písmem svatým, možnost adorace v podkrovní horské kapli, procházky přírodou a jiné. Tento víkend je určen pouze pro dospělé.

Více informací a přihlášky na <http://www.eljon.cz/cs/aktivity.php>.

Při stvoření měl Bůh na zřeteli Krista a Pannu Marii

Z knihy *Mystické Město Boží*, svazek I. - *Početí*

KAPITOLA XI.

Při stvoření všech věcí měl Pán na zřeteli Krista a jeho nejsvětější Matku; zvolil si svůj lid a zahrnul ho milostmi (úryvek z kapitoly)

134. V osmé kapitole knihy Přísloví o sobě Moudrost říká, že byla při stvoření vesmíru po boku Nejvyššího (Př 8,30), když dával všemu řád. Tato Moudrost je, jak jsem poznamenala výše, vtělené Slovo, které bylo spolu se svou nejsvětější Matkou přítomné ve chvíli, kdy se Bůh ve své mysli rozhodl stvořit vesmír. Syn totiž nebyl v tomto okamžiku přítomný jen kvůli jednotě své božské přirozenosti s Otcem a Duchem Svatým, ale byl v božské mysli Otce mezi všemi stvořenými věcmi na prvním místě předpokládán a utvořen v lidství, které měl přijmout. Spolu s Ním byla přítomná i jeho nejsvětější Matka, která Mu měla ze své nečistší krve toto lidství dát. U těchto dvou Osob byly předvíhány také všechny jejich skutky, přičemž právě tyto skutky (lidsky vyjádřeno) vnímal Nejvyšší jako pohnutku k závazku nevšímat si, čeho se lidé a také padlí andělé proti Němu dopustili a čím Boha takřikajíc nutili upustit od stvoření zbývajících lidí a všeobecně od stvoření všech tvorů, které chtěl stvořit, aby člověku sloužili.

135. Pán pohlížel na svého jednorozného Syna, který se stal člověkem, a na jeho nejsvětější Matku jako na vzory, na jejichž vytvoření vynaložil veškerou svou moudrost a moc. Měli Mu posloužit jako vzory, podle kterých mělo být stvořeno celé lidstvo. Všichni ostatní lidé měli být stejní jako tyto dva obrazy jeho Božství a právě tím se prostřednictvím těchto vzorů stát podobnými Bohu. Bůh stvořil také hmotné, pro lidský život potřebné věci, avšak s takovou moudrostí, že jednotlivě zastávají také funkci symbolů a znamení, které mají do jisté míry symbolizovat ty dvě Osoby, které především měl Bůh na zřeteli, totiž nejsvětější Osobu Krista a Marie. Proto stvořil dvě nebeská světla (Gn 1,16), Slunce a Měsíc tak, aby od sebe oddělila den a noc a symbolizovala Ježíše Krista a jeho nejsvětější Mat-

ku Marii, protože Ježíš Kristus je Slunce spravedlnosti a Marie je krásná jako luna (Pis 6,10), přičemž oba oddělují světlo nebo den milosti od noci hříchu. Slunce s Měsícem symbolizují Ježíše a Marii také v tom, že stále ovlivňují ostatní tvory. Slunce totiž osvětluje Měsíc, obě tělesa však společně osvěcují všechny tvory, oblohu se všemi nebeskými tělesy a vše až po nejzazší hranici vesmíru.

136. Bůh stvořil také ostatní věci a propůjčil jim vzhledem k tomu, že měly sloužit Kristovi, jeho nejsvětější Matce Marii a tím i všem lidem, větší dokonalost. Tak Bůh vystrojil lidem ještě před tím, než byli vytvořeni z nicoty, nejvyšší chutnou, bohatou a bezpečnou hostinu, která byla daleko obdivuhodnější než ta Ašuerova (Est 1,3). Chtěl totiž stvořit lidi tak, aby se mohli podílet na jeho blaženosti. Chtěl je pozvat ke sladkému potěšení jeho poznání a lásky. Jako laskavý a velkodušný Pán nechtěl, aby pozvaní museli čekat, nýbrž je chtěl v okamžiku jejich stvoření vidět, jak sedí u stolu poznání a lásky Boha, aby v tak důležitém údělu, jakým je poznání a oslava Boha, nebyl promarněn žádný čas.

137. Během šestého dne stvoření zformoval a stvořil Bůh Adama (Gn 1,27) jako třiatřicetiletého muže, protože to byl věk, ve kterém měl být usmrcen Kristus. Adam byl nejsvětějšímu lidství Krista tak podobný, že by se dal stěží najít rozdíl, přičemž i jeho duše byla té Kristově velice podobná. Z Adamova těla stvořil Bůh Evu tak podobnou blahoslavené Panně, že měla stejné rysy i postavu. S největším zalíbením a vřelostí se Bůh díval na tyto dvě kopie Předloh, které chtěl v příhodném čase povolát k bytí, a kvůli Ním jim udělil mnohá požehnání, jako by se z nich a jejich potomků chtěl těšit do dne, kdy konečně stvoří Krista a Marii.

138. Avšak tento blažený stav, ve kterém Bůh stvořil prarodiče lidského rodu, měl jen krátké trvání, protože se proti nim obrátila závist hada, který v napjatém očekávání vyhlížel jejich stvoření. Lucifer však nemohl stvoření Adama a Evy vidět tak, jako viděl jiné věci v okamžiku jejich stvo-

ření, protože mu Pán nechtěl vyjevit dílo stvoření člověka a utváření Evy z žebra. To všechno před nim totiž jeho Velebnost skrývala do chvíle, kdy byli oba stvořeni. Když však ďábel uviděl všechny zbývajících věci přesahující obdivuhodné uspořádání lidské přirozenosti a krásu Adama a Evy na těle i duši, když viděl, s jakou otcovskou láskou na ně Pán shlíží a jak byli povýšeni na pány a vládce všeho tvorstva (Gn 1,28), a když pochopil, že lidé mají vyhlídku žít věčně, vzplanula v něm zloba víc než kdy předtím. Žádný jazyk by nebyl schopen popsat vztek, kterým byl tento drak naplněn. Jeho závist v něm živila touhu připravit tyto bytosti o život, což by také hned jako dravý lev udělal, kdyby se v tom necítil být omezován vyšší mocí. Přemýšlel však a uvažoval o takových prostředcích a cestách, které by oba připravily o přízeň Nejvyššího a znovu popudily Boha.

139. Při této příležitosti však Lucifer obelhal sám sebe. Pán mu totiž od samého začátku tajuplně vyjevil, že se věčné Slovo stane v lůně Panny člověkem, avšak o způsobu, jak a kdy k tomu dojde, mu nezjevil nic, což uvedlo Lucifera ve věci vtělení spolu se skrytým utvořením Adama a Evy do stavu velké nejistoty. Protože však nyní jeho vztek a bdělost byly nasměrovány obzvláště proti Kristovi a Marii, domníval se, že Eva porodila Adama, tudíž že je Eva Matkou a Adam vtěleným Slovem. Jeho podezření ještě vzrostlo, když pocítil božskou moc, která mu bránila dotknout se života těchto bytostí. Nicméně pochybnosti stále více mizely, protože se brzy z rozhovorů Adama a Evy dozvěděl o příkázáních, která jim Bůh dal. Nyní začal jejich rozhovorům naslouchat, aby se dozvěděl o jejich sklonech, začal kolem obcházet jako hladový lev (1 Petr 5,8) a hledal do každého vstup prostřednictvím sklonů, které v každém z nich našel. Avšak až do doby, kdy nabyl plné jistoty, se zmítal mezi hněvem proti Kristovi a Marii a obavou, že jimi bude přemožen. Ze všeho nejvíce se bál hanby být poražen Královnou nebe, protože neměla být Bohem, ale jen pouhým tvorem.

NÁRODNÍ POCHOD PRO ŽIVOT A RODINU 2019 PRAHA, SOBOTA 27. 4. 2019

Přijďte na každoroční manifestaci všech, kdo věří, že každé počaté dítě má dostat šanci. Pomozte nám změnit Českou republiku, aby každá rodina mohla děti přijímat s radostí. Nevnučujeme zákazy. Nabízíme řešení.

Program:

10.30 Pražský hrad, katedrála - pontifikální mše svatá (vzhledem k bezpečnostním kontrolám doporučujeme přihlášení) • **12.30 Klárov, park před stanicí metra Malostranská** - oběd pro přihlášené, program pro děti a dospělé • **14.00 Pochod pro život a rodinu centrem Prahy** na trase Klárov - Národní třída - Václavské náměstí • **16.00 zakončení u sochy sv. Václava.**

Přihlášení:

Děti mohou onemocnět, manžela rozbolí záda nebo to prostě jen nevyjde. Odhlášení není problém. Brzkým přihlášením nám ale velmi ulehčíte přípravu. Zajistíme Vám přednostní bezpečnostní kontrolu při vstupu na Pražský hrad.

Oběd:

Pro přihlášené bude připraven oběd (klobása, chleba) a bagety. Uvitáme dar 85 Kč za oběd a 55 Kč za bagetu. Za děti neposílejte nic.

Doprava do Prahy a zpět:

Vlaky a autobusy hradíme bez ohledu na počet cestujících. Pokud tuto nabídku upřednostníte, pomůžete nám snížit celkové náklady. Časy odjezdů budou ještě upřesněny. Spoje ze směrů: Ostravsko, Valašsko, střední Morava, jižní Morava, Jihlava, Pelhřimov, Kralovice, Domažlice, Tachov, České Budějovice, Vimperk.

Více informací a přihlášení na <https://hnutiprozivot.cz/pochod-pro-zivot>.

[...]

141. Když Lucifer viděl, že oba prarodiče padli a že se vnitřní krása původní milosti proměnila v ošklivost hříchu, propukl před ostatními démony v nepopsatelný jásot a oslavoval své vítězství. Avšak brzy to vše pominulo, protože viděl, jak milosrdně se nejlaskavější Bůh ve své lásce vůči oběma provinilcům zachoval; zcela jinak, než by si přál. Viděl, jak jim Bůh dal čas na pokání, jak v nich vzbudil naději na znovuzískání odpuštění a Boží milosti i jak se naši prarodiče skrze bolest a srdečnou kajícínost připravovali na její přijetí. Lucifer viděl, jak jim byla navracena krása Boží milosti a přátelství. To znovu celé peklo velice vyděsilo, protože postřehlo, čeho může dosáhnout dokonalá lítost. Luciferovo zděšení ještě vzrostlo, když uslyšel Boží rozsudek nad provinilci, který vyzněl zcela jinak, než očekával. Co mu však způsobovalo největší utrpení, bylo opakování hrozby, té, kterou slyšel už v nebi a kterou si musel nyní znovu vyslechnout, hrozby: „Žena ti rozdrtí hlavu.“ (Gn 3,15)

[...]

145. Jak plynuly dějiny a blížil se okamžik, kdy mělo Slovo sestoupit z lůna věčného Otce a obláci si naši smrtelnou přirozenost, vybral si Bůh národ, který byl ostatními vyloučen, který byl velice ušlechtilý a který byl obdařen vynikajícími vlastnostmi víc než kterýkoli jiný národ dříve nebo později. V tomto národě si vybral ušlechtilou, svatou rodinu, ze které mělo Slovo svým tělem pocházet. Nechci se zde však zdržovat výčtem rodokmenu Krista, našeho Pána, protože to už udělali svatí evangelisté (Mt 1,1-17; Lk 3,23-38), a další výčet na tomto místě není nutný. [...]

146. Probudil velice svaté proroky a patriarchy, aby nám v předobrazech a proroctvích z velké dálky zvěstovali to, co nyní vlastněme. My však těmto svatým dlužíme úctu, když pomyslíme, jak velice si Zákona milosti vážili a s jak vroucími vzdechy a prosbami o něj žádali a po něm toužili. Jim Bůh odkryl prostřednictvím mnoha zjevení svou neměnnou moudrost. Oni nám však tato zjevení zprostředkovali skrze Písmo svaté, jež v sobě obsahuje nezměrné množství tajemství, která rozpoznáme a která si můžeme osvojit prostřednictvím víry. Všechna tato tajemství vtělené Slovo naplnilo a potvrdilo, čímž

své Církvě předalo neomylné učení a duchovní potravu svatých spisů. Proroci a spravedliví izraelského národa však nebyli poctěni uvidět Kristovo tělo; přesto byl Pán vůči nim nejvyšš stědrý tím, že se jim dával poznat v proroctvích a že zapálil jejich srdce, aby celému lidstvu vyprosili příchod Vykupitele a vykoupení. Všechna tato proroctví a tajemství, všechny tyto prosby a vzdechy zněly uším Nejvyššího jako libé znějící, úžasně harmonická hudba, která nacházela v jeho nejniternějším srdci ozvěnu. Ony během období Starého zákona, vyjádřeno lidsky, vzbuzovaly soucit, aby kvůli nim byl zkrácen čas, ve kterém chtěl sestoupit na zem a žít s lidmi.

147. Nechci se však déle zabývat tím, co mi o tom Pán zjevil, ale přejdu hned k předmětu svého vyprávění, totiž k opatřením, která Pán přijal pro seslání vtěleného Slova a jeho přesvaté Matky na zem. Pojednám o nich jen krátce ve sledu, v jakém jsou uvedena v Písmu svatém. [...]

148. Druhá kniha Mojžíšova (Exodus) vypráví o zážitcích vyvolaného národa v Egyptě, o různých pohromách, které Bůh na Egypt seslal, aby svůj národ vysvobodil, což se neobešlo bez tajemných znamení. [...] Velké divy vykonal Bůh

prostřednictvím Mojžíšovy hole. Ta byla předobrazem kříže, na kterém mělo být vtělené Slovo jako obětní Beránek obětováno jedněm ke spáse a druhým k pádu (Lk 2,34), protože také Mojžíšova hůl při průchodu Rudým mořem Židy zachránila a Egypťany zahubila tím, že první byli chráněni vodními stěnami, zatímco druhí se utopili ve vodním přívalu. Zatímco Pán působil tato tajemství, protkal život svatých radostí i smutkem, námahou i útechou tím, že s nekonečnou moudrostí a prozřetelností vše uspořádal tak, aby jejich život a smrt byly předobrazem našeho Pána Ježíše Krista.

149. Ve třetí Mojžíšově knize (Leviticus) je popsáno a předepsáno mnoho obětí a obřadů na usmíření Boha. Tyto oběti byly předobrazy Beránka, který se Boží Velebnosti obětoval za nás a všechny lidi, čímž všechny tyto předobrazené oběti naplnil. Dále jsou zde popsány ornáty velekněze Árona. Áron byl předobrazem Krista, i když Kristus neměl být knězem nižšího Áronova řádu, ale řádu Melchizedechova (Ž 110,4).

150. Čtvrtá Mojžíšova kniha (Numeri) popisuje pobyt Izraelitů na poušti. Obsahuje mnoho předobrazů Církvě a Krista,

vtěleného Božího Syna, jakož i jeho nej-
světější Matky. [...]

151. Pátá Mojžíšova kniha (Deuteronomium) obsahuje druhý Zákon. Ten se však od prvního ničím neliší a jen opakuje obsah prvního Zákona způsobem, který ještě výrazněji vytváří předobraz evangelia. Protože se totiž podle skrytých Božích soudů a z důvodů, které jsou známe jen jeho nekonečné moudrosti, mělo vtělení Slova ještě zpozdit, chtěl Bůh Zákon tímto způsobem obnovit, aby se více podobal tomu Zákonu, který hodlal založit prostřednictvím svého jednorozrozeného Syna.

152. Jesus Nave neboli Jozue vedl Boží lid do zaslíbené země. Po překročení Jordánu rozdělil zem a konal velké skutky, takže nejen svým jménem, ale i díky svým skutkům je velice zřetelným předobrazem našeho Vykupitele. Kniha Jozue vykresluje předobraz zničení říši ovládaných ďáblem, jakož i oddělení dobrých od zlých, k čemuž dojde během soudného dne.

153. Po knize Jozue následuje kniha Soudců. Když už totiž izraelský lid vlastnil zaslíbenou a vytouženou zem, která je v první řadě a ve vlastním smyslu předobrazem Církve, kterou Kristus získal za cenu své krve, ustanovil Bůh soudce. Ti museli vládnout lidu, zejména v době válek, kterými byli prostřednictvím Filištanů a jiných nepřátelsky naladěných sousedních národů trestáni za svou stálou neposlušnost a modlářství. Během těchto válek je Pán chránil a osvobozoval, kdykoli se k Němu skrze pokání a polepšení života vrátili. V této knize jsou popsány skutky dvou silných a statečných žen, totiž soudkyně Debory, která osvobodila lid z těžkého útlaku, a Jáel, která také přispěla k vítězství. Všechny tyto události jsou jasnými předobrazy a podobenstvími toho, co se děje v Církvi.

154. Po soudcích přišli králové. Izraelité totiž požadovali vládu králů, protože chtěli mít podobnou formu vlády jako ostatní národy. Kniha Královské obsahuje velká tajemství, která naznačují příchod Mesiáše. Smrt kněze Heliho a krále Saula naznačuje zrušení Starého zákona. Sadok a David symbolizují nové Kristovo království a kněžství, jakož i Církev, která je ve srovnání s celým lidstvem jen málo početná. Zbývající izraelští a judští králové, jakož i opakující se zajetí jsou také předobrazy velkých tajemství Církve.

*Knihu lze objednat
prostřednictvím zásilkové služby
MCM s. r. o. – kontakt na
poslední straně Světla.
Váz., A5, 480 stran, 538 Kč*

155. V době výše popsaných událostí žil trpělivý Job. Všechna jeho slova jsou plná tajemství. Ta se vztahují na život našeho Pána Ježíše Krista, na zmrtvýchvstání ve stejném těle, které má každý smrtelník, dále na poslední soud, jakož i na moc a lstivost satana a jeho pokoušení. Obzvláště však chtěl Bůh všem smrtelníkům v Jobovi postavit před oči zrcadlo trpělivosti, abychom se od něho všichni učili, jak máme snášet utrpení. V tomto zrcadle se nám totiž jeví utrpení a smrt Krista před očima jako něco, co se už stalo, protože před dobou Krista se nenašel žádný jiný svatý, který by Krista napodobil v trpělivosti věrněji než Job.

156. Mnoho velkých proroků, které Bůh v době králů vyslal ke svému lidu (protože toho bylo v té době nejvíce zapotřebí), podává zprávu o tak velkých a hlubokých tajemstvích, že každý vidí, co všechno Bůh vykonal, aby zřetelně oznámil příchod Mesiáše a jeho Zákona. To vše však Pán vykonal už dříve prostřednictvím církevních otců a patriarchů. Ve všech těch svatých vytvořil Bůh mnoho předobrazů nebo symbolů vtěleného Slova, kterými lid připravoval na příchod Mesiáše a jeho Zákona, kterým chtěl svůj národ vybavit.

157. Tři velké patriarchy, Abraháma, Izáka a Jáкова obdařil Bůh velkými milostmi, aby se se ctí mohl nazývat Bohem Abrahámovým, Izákovým a Jákovým. Aby mohl být tímto jménem ctěn, chtěl Bůh tyto patriarchy poctit vyjevením je-

jich důstojnosti, jejich vynikajících ctností a velkých tajemství, která jim svěřil. Patriarcha Abrahám byl povolán, aby se ve své osobě stal předobrazem toho, co se později rozhodl věčný Otec vykonat skrze obětování svého jednorozrozeného Syna. Proto Bůh tohoto patriarchu zkoušel tím, že mu přikázal obětovat Izáka (Gn 22,2).

Když však chtěl tento poslušný otec tuto oběť provést, zabránil mu v tom týž Pán, který mu to přikázal. Tak hrdinský čin, jako byla skutečná oběť jednorozrozeného Syna, chtěl Otec vyhradit pro sebe. O Abrahámovi se mělo jen říkat, že byl ochoten to udělat. Kdo by zde neobdivoval žárlivou Boží lásku, která byla silná jako smrt (Pís 8,6). Avšak tak krásný předobraz neměl zůstat nedokonalý, proto byla oběť dokonána tím, že Abrahám obětoval berana, který byl rovněž předobrazem Beránka, který měl sejmout hříchy světa (Jan 1,29).

158. Jákovovi Pán ukázal nebeský žebřík. (Gn 28,12) Ten v sobě skrýval mnoho tajemství a významů. Obzvláště však symbolizoval vtělené Slovo, protože to je Cestou a Žebříkem, po kterém vystupujeme my k Otcovi a po kterém sestoupilo Božství k nám. Po tomto žebříku vystupují a sestupují andělé, kteří nás osvěcují, chrání a nosí na rukou (Ž 91,12), abychom snad nenarazili na kameny bludů, kacířství a neřestí, kterými je naše pozemská cesta života poseta, nýbrž abychom jimi bezpečně prošli a vystoupili na žebřík prostřednictvím víry a naděje svaté Církve, která není ničím jiným než Božím domem a branou nebe (Gn 28,17) a svatosti.

159. Mojžíše vybral Bůh, aby se stal Bohem faraona (Ex 7,1) a vůdcem izraelského lidu. Proto mu ukázal podivuhodný hořící keř (Ex 3,2), který hořel, a přesto neshořel. Tento keř symbolizoval prorocky v naší lidské přirozenosti zabalené Božství našeho Vykupitele, ve kterém to lidské netlumilo to božské a to božské nepozřelo to lidské. Současně keř symbolizoval také věčné panenství Matky vtěleného Slova na těle i duši i to, že Ona, i když byla v přirozenosti těla dcerou Adama, byla přesto čistá a bez poskvrny.

160. Z Davida Bůh také udělal muže podle svého srdce (1 Sam 13,14), aby vhodným způsobem opěvoval milosrdenství Nejvyššího. To také dělal, vždyť

v jeho žalmech jsou obsažena nejen všechna tajemství Zákona milosti, ale i psaného a přirozeného Zákona. On také svědectví, soudy a skutky Páně neopěvoval jen svými ústy, ale uchovával je ve svém srdci, aby o nich ve dne v noci uvažoval (Ž 1,2). Tím, že odpouštěl urážky, stal se obrazem Toho, který měl přijít, aby nám odpustil naše urážky. Proto mu byly předány ty nejzřetelnější a nejdůležitější přísliby příchodu Vykupitele světa.

161. Šalomoun, král pokoje, a v tomto ohledu předobraz pravého Krále králů, vyjevil svou velkou moudrost v různých svatých knihách, ve kterých ozřejmuje Kristova tajemství. Dělal to hlavně prostřednictvím obrazů obsažených v Šalomounově Písni, ve které tajemným způsobem mluví o vtěleném Slově, jeho nejsvětější Matce, Církvi a věřících. Vyhlášoval také rozličné mravní zásady, ze kterých čerpali i jiní autoři jako ze zřídla pravdy a života.

162. Kdo však bude hoden náležitě chválit Pána za dobrodiní, které nám prokázal, když nám ze středu svého národa dal přeslavný zástup svatých proroků? Vždyť s těmito svatými muži sdílela věčná Moudrost milost proctví v nejbohatší plnosti a udělala z nich pochodně své Církve, aby nám z velké dálky zvěstovali

příchod Slunce spravedlnosti a paprsky, kterými mělo prostřednictvím jejich skutků zalít Zákon milosti. Oba velcí proroci Izaiáš a Jeremiáš byli vybráni, aby nám hluboce smyslovým a půvabným způsobem zvěstovali tajemství vtělení Slova, jeho zrození, život a smrt. Izaiáš nám dal příslib, že Panna počne a porodí Syna, kterému dá jméno Emanuel. (Iz 7,14) Řekl, že nám bude dán Syn, na jehož ramennou spočine moc. (Iz 9,5) Avšak i ostatní tajemství Kristova života tento prorok předpovídá s takovou jasností, že se jeho proroctví zdá být evangeliem. Jeremiáš oznamuje, že Bůh na zemi tvoří cosi nového (Jer 31,22), že Žena bude ve svém lůně nosit muže. Tímto mužem zjevně nemůže být nikdo jiný než Kristus, pravý Bůh a pravý člověk. Tentýž prorok pak předpovídá další tajemství Kristova života, jeho utrpení, hanebné zacházení, které měl zakusit, a smrt, kterou měl vytrpět (Pláč 3,1-66). Když myslím na tyto proroky, jsem zcela uchváčena úžasem a obdivem. [...]

163. Také Ezechiel viděl tuto panen-skou Matku, a sice v obraze či podobnosti té zavřené brány (Ez 44,2), která se měla otevřít jen Bohu Izraele a skrze kterou neměl projít nikdo jiný. Habakuk vidí Krista na kříži a závažnými slovy popi-

suje tajemství vykoupení a podivuhodné účinky utrpení a smrti našeho Spasitele (Hab 3). Joel popisuje zemi dvanácti kmenů, které byly předobrazem dvanácti apoštolů, hlav dětí Církve. Ohlašuje také seslání Ducha Svatého na všechny služebníky a služebnice Nejvyššího (Joel 3,1), přičemž také naznačuje čas příchodu a života Krista. Avšak i všichni zbývající proroci alespoň částečně ohlašovali tajemství Kristova života. Nejvyšší totiž chtěl těmito včasnými, bohatými a podivuhodnými proroctvími a předobrazy dát najevo a dosvědčit svou lásku a péči o lidi i to, jakými dary hodlá obohatit svou Církev. Chtěl rovněž také pokárat naši vlažnost a lhostejnost. Vždyť patriarchové a proroci byli rozniceni k božské lásce a zpěvu žalmů a chvalozpěvů pouze prostřednictvím stínů a předobrazů, zatímco my, kteří vlastněme pravdu a vidíme jasný den milosti, zapomínáme bezcitně na tak velkou a bezpočetná dobrodiní, opouštíme světlo a hledáme temnotu.

*Z knihy Mystické Město Boží.
Svazek I. - Početí.*

*Matice cyrilometodějská s. r. o.,
Olomouc 2019. V MCM s. r. o.
vydání první. Str. 109-121.*

(Z angličtiny přeložil Jan Cyril Řeřucha)

Liturgická čtení - dokončení ze str. 3

Mojžíš pravil Bohu: „Hle, já přijdu k synům Izraele a řeknu jim: »Posílá mě k vám Bůh vašich otců.« Když se zeptají: »Jaké je jeho jméno?« - co jim mám říci?“ Bůh pravil Mojžíšovi: „Já jsem, který jsem!“ A dodal: „Tak řekneš synům Izraele: »Ten, který jest, posílá mě k vám.«“ A ještě pravil Bůh Mojžíšovi: „Tak řekneš synům Izraele: »Hospodin, Bůh vašich otců, Bůh Abrahámův, Bůh Izákův a Bůh Jakubův, posílá mě k vám!« To je moje jméno na věky, to je můj název po všechna pokolení.“

2. čtení - 1 Kor 10,1-6.10-12

Chtěl bych vám, bratři, připomenout, že všichni naši praotcové byli pod oblakem, všichni prošli mořem, všichni přijali Mojžíšův křest v oblaku a v moři, všichni jedli stejný duchovní pokrm

a všichni pili stejný duchovní nápoj; pili totiž z duchovní skály, která je doprovázela, a tou skálou byl Kristus. Ale přesto se většina z nich Bohu nelíbila. Pomřeli na poušti.

Tyto věci se staly nám pro výstrahu, abychom netoužili po špatnostech, jako toužili oni. Ani nereptejte, jako někteří z nich reptali, a za to byli pobiti od anděla Zhubce.

To se jim přihodilo jako výstražný příklad a bylo to napsáno jako poučení pro nás, kteří žijeme v době poslední. Když se tedy někdo domnívá, že stojí, ať si dá pozor, aby nepadl.

Evangelium - Lk 13,1-9

V té době přišli k Ježíšovi se zprávou o Galilejcích, jejichž krev smísil Pilát s krví jejich obětních zvířat. Řekl jim na to:

„Myslíte, že ti Galilejci, když to museli vytrpět, byli větší hříšníci než ostatní Galilejci? Ne, říkám vám; když se však neobráte, všichni podobně zahynete. Anebo oněch osmnáct, na které padla věž v Siloe a usmrtila je: myslíte, že byli větší viníci než ostatní obyvatelé Jeruzaléma? Ne, říkám vám; když se však neobráte, všichni právě tak zahynete.“ Vypravoval pak toto podobství: „Jeden člověk měl na své vinici zasazený fíkovník a přišel na něm hledat ovoce, ale nic nenašel. Proto řekl vinaři:

»Hle, už tři léta přicházím hledat ovoce na tomto fíkovníku, a nic nenacházím. Poraz ho! Proč má zabírat půdu?«

On mu však odpověděl: »Pane, nech ho tu ještě tento rok. Okopám ho a pohnoujím, snad příště ovoce ponese. Jestliže ne, dáš ho pak porazit.«“

Vizionář: Tajemství zjevení v Tre Fontane (48)

8. Nauka a kněžstvo (Šestá část)

Vzhledem k ďábelskému útoku Maria ví, jak je možné se proti němu postavit:

„Satan má k dispozici všechny prostředky k tomu, aby vás zahubil, a zná poslední prostředek, který může použít a způsobit, abyste ho užívali: jazyk, který pomlouvá; jazyk, který se neumí udržet a působí mnoho zlého. Láska je vždy prostředkem, který vítězí nad každou věcí. Hle, proč vám tak naléhavě říkám: »Milujte se!« Opakují: »Milujte se!«, i když se na vaší cestě setkáte s kříží a trny. Přijměte tato utrpení a tresty, obětujte je a budete mít radost z toho, že žijete ve slávě Otce, protože budete pravými syny; že žijete ve slávě Syna, protože budete pravými bratry; a že žijete ve slávě Ducha Svatého, protože budete pravými přáteli Boha Trojjediného⁽¹⁾ se mnou, pravou Matkou.“

V následujícím roce, při závěru II. vatikánského koncilu, měl Cornacchiola různé prorocké sny, které měly co do činění s nutností udržet pevně kormidlo Církve. Dne 7. dubna 1966 poznamenává:

„Vícekrát vidím ve snu Jana XXIII. Tentokrát ho vidím oděného do šatů zedníka, se zednickou lžicí v ruce a s lopatou, jak se snaží pomáhat druhým při stavbě podpůrné zdi pro chrám svatého Petra, a říká mi: »Hleď, synáčku, jak papež pracuje jako všichni na velké rekonstrukci. Ty pracuj stále a žij se mnou, uvidíš, jakou část máš rekonstruovat,« a lze vidět baziliku svatého Petra, která má zcela zničenou fasádu: díváme se na ni a pláčeme.“ A následujícího 1. srpna: „Nacházím se před tzv. kostelem Svatých schodů, na přilehlém náměstí, kde je obelisk.⁽²⁾ Bylo upravené jako sál a byli zde přítomni biskupové, kardinálové a osobnosti každého druhu a kategorie. Volají mě, abych řekl dvě slova, a přikazují mi to z poslušnosti, neposlouchají kritické hlasy; jeden nadšený biskup mě tlačí na pódium, mluvím a pláču. Znenadání padá na mnohé biskupy, kardinály a další celá fasáda kostela. Jeden chudák jménem František přichází ke mně a říká: »Hleď, dochází k tomu, co se přihodilo za mých časů; když budeš povolán, mluv.«⁽³⁾ Vše padá a zasypá-

vá mnohé biskupy, které zachraňují s pomocí přítomných »zapálených.«⁽⁴⁾“

Panna Maria se se svou mateřskou výzvou obrací zvláště na kněze, své milované syny. Kněžstvo, vysvětlila v poselství z 21. února 1948, „musí být čisté, svaté, sjednocené, věrné a živé, tj. musí být připraveno svým osobním působením přivést duše ke spáse, jak to Pán řekl svatému Petrovi: »Pas mé beránky.«“

Jsou to slova, která budou lépe pochopena v pokoncilní atmosféře, když vítr krize způsobí, že desetitisíce zasvěcených zanechají kněžství a reholního života.

V jednom textu, nalezeném mezi Cornacchiolovými dopisy, nedatovaném, avšak pravděpodobně z počátku šedesátých let, čteme jeho vysvětlení o pěti vlastnostech kněží, které je tak trochu shrnutím různých přijatých inspirací:

„1. Charakter kněžské čistoty lze vidět snadno: »Blahoslavení čistého srdce, protože uvidí Boha,« říká Ježíš. O co více kněží, kteří mají být průkopníci čistoty, aby učili beránky praktikovat čistotu! 2. Charakter svatosti je vnitřní, a to i podle etymologického významu, důstojnosti, kterou je kněz oděn. »Sanctus« pochází od latinského slovesa »sancire« a označuje toho, kdo je posvátný a posvěcuje, kdo přivádí k spáse, kdo žije Boží zákon a jeho přikázání. 3. Charakter věrnosti je stále připomínán Písmem svatým jak pro věřící, tak – a to více – pro kněze. Úsilí kněze být věrným vyplývá ze skutečnosti, že byl vyvolen Ježíšem. 4. Charakter jednoty je neodmyslitelným prvkem k dosažení spásy. Jednota je chtěna samotným Trojjediným Bohem. Kněží byli povoláni jako první apoštolové, dvanáct, které Ježíš vyvolil, aby utvářeli jedno kněžské společenství v čele s Petrem, viditelnou autoritou! 5. Charakter povinnosti být živým kněžstvem znamená, aby kněží dali život svému poslání, a nežili sami pro sebe, ale pro Pána a pro bratry. Tento charakter je jasně vyjádřen II. vatikánským koncillem.“

Nutnost „pochopit ve světle pravdy koncil“ je připomenuta Pannou Marií v poselství z 23. února 1982, v němž podtrhává:

„Paličatý ateista musí znovu získat víru, věřit v Boha, milovat Církev a žít pravdu nauky spásy: a aby toto učinil, ať se nechá katechizovat a s pokorou naslouchá a uvažuje; ať se daruje Ježíši Kristu, Slovu Otce, mému Synu, Vykupiteli a Spasiteli všech těch, kdo ho přijímají! Heretik a schizmatik ať zanechají omylu, který je hříchem proti Duchu Svatému; ať odstraní ze svého srdce herezi, pyšný pekelný prostředek záhuby! Ať nastoupí na cestu pravdy, aby získali živý život v Církvi, kterou založil můj Syn a jež jako Nevěsta vyšla z jeho proboděného boku, aby se pro všechny otevřela brána spásy.“

(Pokračování)

Z italského originálu „Il Veggente: Il segreto delle Tre Fontane“ (Milano: Adriano Salani, 2016) vybral a přeložil fr. Štěpán Maria Filip OP

Poznámky:

- (1) Tj. Boha, který je jeden co do své podstaty čili přirozenosti a trojí co do osob. [pozn. překl.]
- (2) Je to kostel se Svatými schody, totiž schody, po nichž vystupoval Ježíš v paláci Pontia Piláta a které svatá císařovna Helena nechala přenést z Jeruzaléma do Říma. Kostel se nachází před Lateránskou bazilikou, na náměstí, u ní je vztyčen egyptský obelisk. [pozn. překl.]
- (3) Je to připomenutí sv. Františka z Assisi, jehož socha se nachází v blízkosti Lateránské baziliky, a snu, který měl papež Inocenc III.: v něm viděl, jak sv. František podpirá hroučící se Lateránskou baziliku. Ta v tomto případě symbolizovala Církev, kterou měl sv. František svým reformním dílem zachránit. [pozn. překl.]
- (4) Jako „zapálení“ (*Arditi*) se označují členové *Sacri*, tj. již mnohokrát zmiňovaného katechetického sdružení, založeného Cornacchiolou. [pozn. překl.]

Pondělí 25. 3. 2019

6:05 Buon giorno s Františkem **7:00** Bradi Barthová **7:15** 50 let Boží milosti **7:35** U NÁS aneb Od cimbalu o lidové kultuře (144. díl): Za českými horami **9:00** Živě s Noe [L] **9:15** V pohorách po horách (45. díl): Nad Maráskem – Brdy **9:25** LORETO – Svatyně Svatého Domu z Nazaretu **9:45** Papež František v Loretu: návštěva poutního místa a mše svatá [L] **12:30** Harfa Noemova: Mistři taktovky – Petr Šumník **12:50** Skryté poklady: Olga **13:25** Příběhy odvahy a víry: Oleg Senin (3. díl): Kázání ve tmě **14:00** Živě s Noe [L] **14:30** Na jedné lodi (4. díl) **15:30** Před branami křesťanského království **16:05** V souvislostech **16:25** Noční univerzita: PhDr. Naděžda Špatenková, Ph.D. – Doprovázení umírajících a pozůstalých **17:00** Zachraňme kostely (10. díl): Kostel sv. Vavřince v Tasnovicích **17:20** Ars Vaticana (9. díl) **17:35** Terra Santa News: 20. 3. 2019 **18:00** Živě s Noe [P] **18:25** Sedmihlásky (62. díl): Ztratila sem fěrtůšek **18:30** Putování do Lurd s Luckou a Bárou: Tajuplná jeskyně [P] **18:40** Víra do kapsy [P] **18:55** ARTBITR (71. díl): S Lucíí Augustinkovou **19:10** Vezmi a čti: Březen 2019 [P] **19:25** D. N. A. na Mohelnickém dostavníku 2018 [P] **20:00** Dům nejen ze skla [L] **21:05** Zambijský Bambo **21:30** Živě s Noe: Den v kostce [P] **22:10** Noční univerzita: Mgr. Jan Špilar – Vlasy v Bibli **23:10** Česká věda **23:30** Kulatý stůl: Od konfliktu ke smíření **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Úterý 26. 3. 2019

6:05 Pod lampou **8:10** Patricie Janečková a Josef Špaček v GONGU **9:00** Živě s Noe [L] **9:20** Víra do kapsy: Otec a dcera **9:35** V souvislostech **10:00** Muzikanti, hrajte **10:30** Noční univerzita: Mgr. Jan Špilar – Vlasy v Bibli **11:30** Živě s Noe [L] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** V pohorách po horách (45. díl): Nad Maráskem – Brdy **13:00** Za operou **14:00** Živě s Noe [L] **14:30** Na jedné lodi (5. díl) **15:35** Historie sklářství v Karlovině **16:00** Kulatý stůl: Od konfliktu ke smíření **17:30** Přírodní památka Turkov: Mokřad uprostřed velkoměsta **18:00** Živě s Noe [P] **18:25** Sedmihlásky (62. díl): Ztratila sem fěrtůšek **18:30** Putování do Lurd s Luckou a Bárou: Tisíce světél **18:40** Dávní hrdinové: V zajetí **19:05** Vít Kašpařík, koncovky, fujarky, brumle a jiné hudební nástroje **19:30** Zpravodajské Noeviny: 26. 3. 2019 [P] **20:00** Missio magazin: Březen 2019 [P] **20:55** Řeckokatolický magazin (194. díl) [P] **21:10** Chceme se vrátit domů **21:30** Živě s Noe: Den v kostce [P] **22:10** P. Vojtěch Kodet – Postní obnova: Proměnění Páně (Lk 9,28-36) **22:45** Cvrlikání: Vadim & Co. **23:55** Cesta k andělům (14. díl): František Lízna – jezuita **0:35** Světlo pro Evropu (5. díl): Sýrie vzdáleně blízka **0:45** Terra Santa News: 20. 3. 2019 **1:05** Noční repríza dopoledních pořadů.

Středa 27. 3. 2019

6:05 Klapka s ... (55. díl): Emilem Chlebníčanem **7:10** Zpravodajské Noeviny: 26. 3. 2019 **7:30** Noční univerzita: PhDr. Naděžda Špatenková, Ph.D. – Doprovázení umírajících a pozůstalých **8:05** Naše Horní Lideč **9:00** Živě s Noe [L] **9:15** V pohorách po horách (47. díl): Suchá Belá – Slovenský ráj **9:30** Přímý přenos generální audience papeže [L] **10:40** Ars Vaticana (7. díl) **10:55** Struny nad Oslavou **11:30** Živě s Noe [L] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Zapomenutá generace **13:10** Hlubinami vesmíru s dr. Jiřím Březinou: Pluto, Měsíc a jiné **14:00** Živě s Noe [L] **14:30** Na jedné lodi (6. díl) **15:35** Zpravodajské Noeviny: 26. 3. 2019 **16:00** Zachraňme kostely (10. díl): Kostel sv. Vavřince v Tasnovicích **16:20** Dobrý pastýř: Mons. Marcelo Palentini **16:55** Dům nejen ze skla **18:00** Živě s Noe [P] **18:30** Putování do Lurd s Luckou a Bárou: Zázraky

TELEVIZE DOBRÝCH ZPRÁV

■ Vysílání denně 6.00 – 1.00 hod.
■ Denně: 8.00; 16.00 hod. – programová nabídka TV NOE (změna programu vyhrazena)

Podrobnosti na www.tvnoe.cz

Pražského Jezulátka **18:40** Sedmihlásky (62. díl): Ztratila sem fěrtůšek **18:45** Královna a Matka Chorvatů **19:30** Terra Santa News: 27. 3. 2019 [P] **20:00** Adorace [L] **21:05** Příběhy odvahy a víry: Oleg Senin (3. díl): Kázání ve tmě **21:30** Živě s Noe: Den v kostce [P] **22:05** Noční univerzita: Pavol Strežo, Eyal Friedman – Mesiánsko-židovské hnutí, jednota církve a zvěstování evangelia smíření [P] **23:25** Léta letí k andělům: Petr Coufal – vitrážista **23:55** Generální audience Svatého otce **0:15** Stíny na kolébce – Afrika **1:05** Noční repríza dopoledních pořadů

Čtvrtek 28. 3. 2019

6:05 Klapka s ... (54. díl): Pavlem Koničkem **7:05** Vezmi a čti: Březen 2019 **7:20** Verbuňk, příběh na celý život **7:40** Terra Santa News: 27. 3. 2019 **8:00** P. Vojtěch Kodet – Postní obnova: Proměnění Páně (Lk 9,28-36) **8:35** Modlitba ve skle **9:00** Živě s Noe [L] **9:20** Světlo pro Evropu (5. díl): Sýrie vzdáleně blízka **9:30** Jen Bůh **10:00** Kulatý stůl: Od konfliktu ke smíření **11:30** Živě s Noe [L] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Misionáři chudých **13:05** Muzikanti, hrajte **13:35** Generální audience Svatého otce **14:00** Živě s Noe [L] **14:30** Na jedné lodi (7. díl) **15:35** Harfa Noemova: Mistři taktovky – Petr Šumník **16:00** Zpravodajské Noeviny: 26. 3. 2019 **16:20** Řeckokatolický magazin (194. díl) **16:35** Cesta k andělům (81. díl): Simona Postlerová – herečka **17:30** Dávní hrdinové: V zajetí **18:00** Živě s Noe [P] **18:30** Putování do Lurd s Luckou a Bárou: Chrám na Skále **18:35** Sedmihlásky (62. díl): Ztratila sem fěrtůšek **18:40** V pohorách po horách (45. díl): Nad Maráskem – Brdy **18:50** Nevzdají se – Orissa **19:05** Večeře u Slováka: 4. neděle postní [P] **19:30** Zpravodajské Noeviny: 28. 3. 2019 [P] **19:50** O Adolfině Tačové **20:00** U VÁS aneb Co dělají folkloristé v zimě (30. díl): Ondráš slaví [P] **21:05** Zachraňme kostely (10. díl): Kostel sv. Vavřince v Tasnovicích **21:30** Živě s Noe: Den v kostce [P] **22:05** Pod lampou [P] **0:05** Zpravodajské Noeviny: 28. 3. 2019 **0:25** G. Verdi: Requiem: Podzimní festival duchovní hudby 2018 **1:55** Noční repríza dopoledních pořadů.

Pátek 29. 3. 2019

6:05 Zpravodajské Noeviny: 28. 3. 2019 **6:25** Noční univerzita: Pavol Strežo, Eyal Friedman – Mesiánsko-židovské hnutí, jednota církve a zvěstování evangelia smíření **7:45** Zachraňme kostely (10. díl): Kostel sv. Vavřince v Tasnovicích **8:10** Příběhy odvahy a víry: Oleg Senin (3. díl): Kázání ve tmě **8:40** Víra do kapsy **9:00** Živě s Noe [L] **9:20** ARTBITR (71. díl): S Lucíí Augustinkovou **9:35** Dům nejen ze skla **10:40** Angola: Nepřestanu chodit ulicemi **11:30** Živě s Noe [L] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Léta letí k andělům: Petr Coufal – vitrážista **13:10** Útulek svatého Juana Diega **13:30** D. N. A. na Mohelnickém dostavníku 2018 **14:00** Živě s Noe [L] **14:30** Na jedné lodi (8. díl) **15:35** Vezmi a čti: Březen 2019 **16:00** Zpravodajské Noeviny: 28. 3. 2019 **16:20** Stíny

barbarské noci **17:05** Missio magazin: Březen 2019 **18:00** Živě s Noe [P] **18:30** Putování do Lurd s Luckou a Bárou: Křížová cesta [P] **18:35** Sedmihlásky (62. díl): Ztratila sem fěrtůšek **18:45** Cvrlikání (57. díl): Jan Řepka **20:00** Noemova pošta: Březen 2019 [L] **21:30** Živě s Noe: Den v kostce [P] **22:05** Večeře u Slováka: 4. neděle postní **22:30** Cesta k andělům (81. díl): Simona Postlerová – herečka **23:30** Podzimní festival duchovní hudby 2013: A. Dvořák – Requiem **1:05** Noční repríza dopoledních pořadů.

Sobota 30. 3. 2019

6:05 Klapka s ... (56. díl): manželi Zichovými **7:05** Pomoc má mnoho tváří: Diakonie ČCE **7:30** Missio magazin: Březen 2019 **8:25** Sedmihlásky (62. díl): Ztratila sem fěrtůšek **8:30** Cirkus Noeland (30. díl): Roberto, Kekulín a dvojník **9:00** Dávní hrdinové: V zajetí **9:30** Pod lampou **11:35** Zpravodajské Noeviny: 28. 3. 2019 **12:00** Angelus Domini **12:10** Večeře u Slováka: 4. neděle postní **12:35** V pohorách po horách (21. díl): Divčí hrady – Pálava očima Jiřího Kráčalíka **12:45** U VÁS aneb Co dělají folkloristé v zimě (30. díl): Ondráš slaví **13:55** Přivítání na letišti v Rabatu: Papež František v Maroku [L] **14:10** Terra Santa News: 27. 3. 2019 **14:30** Uvítací ceremoniál na náměstí před královským palácem: Papež František v Maroku [L] **14:45** Od Františka k Františkovi **15:25** Setkání s obyvateli, autoritami a diplomaty u Hassanovy mešity: Papež František v Maroku [L] **16:30** Návštěva mauzolea Mohameda V.: Papež František v Maroku [L] **17:00** Návštěva Institutu Mohameda VI.: Papež František v Maroku **18:00** Setkání s migranty v sídle diecézní Charity: Papež František v Maroku [L] **18:55** Vezmi a čti: Březen 2019 **19:15** Světlo pro Evropu (6. díl): Reformuje Unie nás, nebo my ji [P] **19:30** V souvislostech [P] **20:00** Poveda **22:05** Příběhy odvahy a víry: Babička Věra (4. díl): Láska a Naděje **22:35** Živě s Noe: Týden v kostce **23:45** D. N. A. na Mohelnickém dostavníku 2018 **0:10** Česká věda **0:30** Noční univerzita: PhDr. Naděžda Špatenková, Ph.D. – Doprovázení umírajících a pozůstalých **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Neděle 31. 3. 2019

6:05 Klapka s ... (57. díl): Václavem Fořtem **7:05** Řeckokatolický magazin (194. díl) **7:25** U VÁS aneb Co dělají folkloristé v zimě (30. díl): Ondráš slaví **8:30** Zpravodajský souhrn uplynulého týdne: Zpravodajské Noeviny a Terra Santa News **9:15** Muzikanti, hrajte **9:45** Vezmi a čti: Březen 2019 **10:05** Večeře u Slováka: 4. neděle postní **10:35** Setkání s kněžími, řeholníky a ekum. radou církví v katedrále v Rabatu: Papež František v Maroku [L] **12:10** Živě s Noe: Týden v kostce **13:20** V souvislostech **13:40** Světlo pro Evropu (6. díl): Reformuje Unie nás, nebo my ji **14:00** Studio František: Papež František v Maroku [L] **14:45** Mše svatá: Apoštolská cesta papeže Františka do Maroka [L] **16:25** Studio František: Papež František v Maroku [L] **17:00** Závěrečný ceremoniál na letišti v Rabatu: Papež František v Maroku [L] **17:15** Studio František: Papež František v Maroku [L] **18:10** Sedmihlásky (63. díl): Dojdi, šohajku a Nevím si já rady **18:15** Cirkus Noeland (31. díl): Roberto, Kekulín a detektivní kancelář **18:45** Dávní hrdinové: V pasti! **19:15** P. Vojtěch Kodet – Postní obnova: Rozmluva se Samařankou (Jan 4,5-42) **20:00** Jazzový koncert – F. Kop: Suite for Mr. J. Coltrane: Svatováclavský hudební festival 2016 **21:25** V souvislostech **21:50** Missio magazin: Březen 2019 **22:45** Dokonalá radost **23:15** Dům nejen ze skla **0:20** Zpravodajský souhrn uplynulého týdne: Zpravodajské Noeviny a Terra Santa News **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Pondelok 25. 3. o 9:00 hod.: Svätý otec v Lorete

Priamy prenos z privítania a návštevy Centra Jána Pavla II., svätej omše a Anjel Pána. Svätý Otec pri tejto príležitosti obetuje Panne Márii posynodálnu apoštolskú exhortáciu venovanú téme „Mladí, viera a rozlišovanie povolania“, ktorou sa zaoberala Synoda biskupov v októbri 2018.

Utorok 26. 3. o 12:55 hod.: Duchovná poradňa

Prof. František Trstenský: Hriech obžerstva a ako správne chápať zásadu: „Nenáviď hriech, ale miluj hriešnika.“

Streda 27. 3. o 16:25 hod.:
Egypt – Unesené nevesty (dokument)

Dokument hovorí o únosoch a násilnej konverzii neploletých dievčat. V dnešnom svete je to najstrašnejšia a najskrytejšia forma súčasného prenasledovania kresťanov v Egypte.

Štvrtok 28. 3. o 16:45 hod.: Spolu

Relácia, v ktorej SPOLU zažijeme dobrodružstvo, SPOLU budeme spoznávať pravé hrdinstvo a SPOLU sa naučíme, ako bojovať s drakom.

Piatok 29. 3. o 17:00 hod.:
Kajúca pobožnosť z Vatikánu

Priamy prenos.

Sobota 30. 3. o 15:00 hod.: Svätý Otec v Maroku

Štúdio špeciál a priamy prenos zo stretnutia pápeža s autoritami a ľudom, návštevy Inštitútu Mohameda VI. a zo stretnutia s migrantami.

Nedeľa 31. 3. o 15:45 hod.: Svätý Otec v Maroku

Priamy prenos svätej omše.

RAJHRAD, KLÁŠTER SESTER TĚŠITELEK – PRÁZDNINY 2019 • Duchovní obnova pro dívky a mladé ženy

KDY: od 7. do 10. července 2019 • VEDE: P. Ignác Majvald OFM. • INFORMACE: tel. 607 044 730 • e-mail: cp.kst@seznam.cz

Setkání pro holky od 11 do 16 let • Bůh má s tebou nádherný plán...

KDY: od 15. do 20. července 2019 • VEDE: P. Konstantin Mikolajek O.Praem.

Sdílení, modlitba, nové kamarádky, výlety, služba... INFORMACE: tel. 607 044 730 • e-mail: frantiska4@gmail.cz

Aliance pro rodinu Vás zve na konferenci **SEXUÁLNÍ VÝCHOVA V RODINĚ A VE ŠKOLE**, kterou pořádá **4. května 2019 v Arcibiskupském paláci na Hradčanském náměstí 16, Praha 1**. Protože znovu probíhají revize Rámcově vzdělávacích programů (RVP), které jsou pro školy závazné, cítíme potřebu opět otevřít toto důležité téma a říci si, jak to dnes vypadá. Na konferenci není nutné se předem hlásit, kapacita sálu je dostatečně velká, přesto budeme rádi, když nám napíšete na e-mail kancelar@alipro.cz, že dorazíte. Zváni jsou všichni aktivní rodiče a pedagogové.

Více na www.alipro.cz/nase-menu.

BREVIÁŘ PRO LAIKY
23. – 30. BŘEZNA 2019

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec – dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec – nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 24. 3.		PO 25. 3.		ÚT 26. 3.		ST 27. 3.		ČT 28. 3.		PÁ 29. 3.		SO 30. 3.	
Antifona	270	299	1335	1478	270	299	270	299	270	299	270	299	270	299
Žalm	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881
Ranní chvály:														
Hymnus	270	300	1335	1479	272	301	271	300	272	301	271	300	272	301
Antifony	338	376	1336	1480	1062	1182	1076	1198	1092	1215	1107	1232	1123	1248
Žalmy	1030	1150	813	914	1062	1183	1076	1198	1093	1215	1108	1232	1124	1249
Krátké čtení a zpěv	338	377	1337	1480	345	385	348	389	352	393	355	397	359	400
Antifona k Zach. kantiku	338	377	1337	1480	345	385	349	389	352	393	356	397	359	401
Prosby	338	377	1337	1481	346	385	349	389	352	393	356	397	359	401
Závěrečná modlitba	339	378	1338	1481	346	386	349	390	353	394	356	398	360	402
Modlitba během dne:														
Hymnus	273	302	1264	1402	273	302	273	302	273	302	273	302	273	302
Antifony	273	303	1338	1481	273	303	273	303	273	303	273	303	273	303
Žalmy	1035	1155	1265	1403	1067	1188	1081	1204	1097	1220	1113	1238	1128	1254
Krátké čtení	339	378	1338	1482	346	386	350	390	353	394	356	398	360	402
Závěrečná modlitba	339	378	1338	1481	346	386	349	390	353	394	356	398	360	402
Nešpory:														
	SO 23. 3.													
Hymnus	268	297	268	297	1339	1483	269	299	268	298	269	299	268	298
Antifony	336	375	340	379	1340	1484	1071	1193	1086	1209	1102	1226	1118	1243
Žalmy	1025	1144	1040	1159	1340	1484	1072	1193	1087	1209	1102	1226	1118	1243
Kr. čtení a zpěv	336	375	341	380	1342	1486	347	387	351	391	354	395	357	399
Ant. ke kant. P. M.	337	376	341	380	1343	1487	347	388	351	392	354	396	358	399
Prosby	337	376	341	380	1343	1487	348	388	351	392	355	396	358	400
Záv. modlitba	339	378	339	378	1338	1481	346	386	349	390	353	394	356	398
Kompletář:	1238	1374	1242	1379	1242	1379	1250	1387	1254	1391	1257	1395	1260	1398

Liturgická čtení
Nedeľa 24. 3. – 3. nedeľa postní

1. čt.: Ex 3,1–8a.13–15

Ž 103(102),1–2.3–4.6–7.8+11

 Odp.: 8a (*Hospodin je milosrdný a milostivý.*)

2. čt.: 1 Kor 10,1–6.10–12

Ev.: Lk 13,1–9

nebo čtení z cyklu A:

1. čt.: Ex 17,3–7

Ž 95(94),1–2.6–7b.7c–9

 Odp.: 7c–8a (*Kéž byste dnes uposlechli jeho hlasu! Nezatvrzujte svá srdce!*)

2. čt.: Řim 5,1–2.5–8

Ev.: Jan 4,5–42

Pondělí 25. 3. – slavnost Zvěstování Páně

1. čt.: Iz 7,10–14

Ž 40(39),7–8a.8b–9.10.11

 Odp.: srov. 8a+9b (*Hle, přicházím, Pane, splnit tvou vůli.*)

2. čt.: Žid 10,4–10

Ev.: Lk 1,26–38

Úterý 26. 3. – ferie

1. čt.: Dan 3,25.34–43

Ž 25(24),4–5ab.6+7bc.8–9

 Odp.: 6a (*Rozpomeň se, Hospodine, na své slitování.*)

Ev.: Mt 18,21–35

Streda 27. 3. – ferie

1. čt.: Dt 4,1,5–9

Ž 147,12–13.15–16.19–20

 Odp.: 12a (*Jeruzaléme, oslavuj Hospodina!*)

Ev.: Mt 5,17–19

Čtvrtek 28. 3. – ferie

1. čt.: Jer 7,23–28

Ž 95(94),1–2.6–7.8–9

 Odp.: 7c–8a (*Kéž byste dnes uposlechli jeho hlasu: „Nezatvrzujte svá srdce.“*)

Ev.: Lk 11,14–23

Pátek 29. 3. – ferie

1. čt.: Oz 14,2–10

Ž 81(80),6c–8a.8bc–9.10–11ab.14+17

 Odp.: srov. 11.9a (*Já jsem Hospodin, tvůj Bůh, slyš můj hlas!*)

Ev.: Mk 12,28b–34

Sobota 30. 3. – ferie

1. čt.: Oz 6,1–6

Ž 51(50),3–4.18–19.20–21ab

 Odp.: Oz 6,6 (*Chci lásku, a ne obět.*)

Ev.: Lk 18,9–14

PRO DĚTI

ČEKÁNÍ NA VELIKONOCE • PŘES PŮST KE ZMRTVÝCHVSTÁNÍ
Dorota Loskot-Cichočka, Marek Kita
Z polštiny přeložil Martin Bedřich

Průvodce postní dobou a Svatým týdnem pro děti. Kniha je koncipovaná jako čtyřicetidenní putování, během něhož je každý týden zaměřen na jednu oblast Ježíšova působení (uzdravování, učení v podobenstvích, setkání s nejrůznějšími lidmi...) a které malé čtenáře postupně vede k seznámení se s novozákonním příběhem až po jeho vyvrcholení při velikonočních událostech. Vhodně koncipované texty spolu s novozákonními úryvky dávají dětem každodenní podněty ke srozumitelným úvahám, které je připraví na hlubší prožití postní doby a Velikonoc.

Portál, s. r. o. • Váz., 190x235 mm, křídový papír, 104 stran, 299 Kč

obsahuje text a výklad kajících žalmů, krátké modlitby a čtyři perspektivy, jak tyto žalmy číst: jako modlitbu Izraele, Ježíše, církve i jednotlivce. Praktická příručka poslouží pro osobní potřebu i pro četbu v modlitebních společenstvích a při biblických hodinách. Zvláště vhodná je pro osobní modlitbu v pátek, během postního období a při přípravě na svátost smíření. K tomu slouží i několik praktických rad na závěr.

Karmelitánské nakladatelství
 Brož., 125x175 mm, 64 stran, 99 Kč

KNIHA MODLITEB

Soubor modliteb, pobožností a litanii.

Sypták

Brož., 100x140 mm, 352 stran, 199 Kč

PRO DUCHOVNÍ ŽIVOT

PANE, SMILUJ SE A OBNOV NÁS • SEDM KAJÍCÍCH ŽALMŮ NEJEN NA DOBU POSTNÍ

Jaroslav Brož • Redakce Ludmila Martinková
Odpovědný redaktor Pavel Mareš

Sedm kajících žalmů, z nichž neznámější jsou žalmy 51 (*Miserere*) a 130 (*De profundis*), spojují téma lítosti nad hříchy a touhy po Božím odpuštění. Modlitba těchto žalmů odvrací člověka od bezmoci a zoufalství. Před Bohem si nemusíme na nic hrát, zamlčovat svou bolest nebo vinu. Když před ním vyslovíme to, co je v nás slabé a zdánlivě nehodné Božího doteku, můžeme se uzdravit. Tato drobná publikace

ELIAS VELLA • ĎÁBEL SE NÁS BOJÍ

Elias Vella v rozhovoru s Martinem Lžičiarem • Tlumočení a překlad Mgr. Petra Babulíkové • Překlad do češtiny Mgr. Johana Kroupová • Fotografie Ing. Matuš Hasil
Odborná spolupráce PhDr. Alžběta Mráková

Minoritský kněz Elias Vella pochází z Malty, ale domovem je mu celý svět. Přednáší zejména o osvobození od Zlého a o vnitřním uzdravení. Jeho knihy vycházejí v mnoha jazycích, pravidelně navštěvuje Česko i Slovensko. Známy exorcista v knize otevřeně mluví o své životní cestě, vlastních bolestech i radostech a nabízí praktické rady ve věcech modlitby, manželství a boje proti ďáblu. Jeho dlouholeté zkušenosti jsou cenné a jeho laskavé rady působí jako uklidňující náplast na bolavé duše.

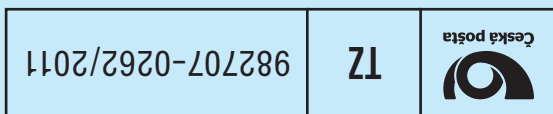
BeneMedia

Váz., 140x210 mm, 168 stran, 345 Kč

Naše prodejna v Olomouci na Dolním náměstí 24 je otevřena také v sobotu v době od 8 do 12 hodin.

Objednávky knih - tel. 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo - tel./fax 585 222 803 • Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1, e-mail: knihy@maticecm.cz • Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.maticecm.cz

Matice cyrilometodějská s. r. o.
 Dolní nám. 24
 771 11 Olomouc 1

SVĚTLO - týdeník Matice cyrilometodějské, spolku. Vydává Matice cyrilometodějská, spolok. Dolní nám. 24, Olomouc - IČO 00533866. Tiskne nakladatelství Matice cyrilometodějské. Redakce: Sefredaktor Mgr. Daniel Dehner, redaktor Mgr. Theol. Tomáš Kiml. Vychází z církevním schválením Arcibiskupství olomouckého č. j. 54/98 ord. Církevní schválení se uděluje časopisům jako potvrzení, že v nich nejsou bludy v oblasti víry a mravů. Neznámena to však, že udělovatel schválení se ztotožňuje s názory jednotlivých článků. Adresa redakce a administrace: Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; <http://svetlo.maticecm.cz>; objednávky týdeníku: e-mail: periodika@maticecm.cz; tel.: 585 220 626; objednávky knih: e-mail: objednavky@maticecm.cz; tel.: 587 405 431; inzerce: knihy@maticecm.cz; Registrace: značka MK ČR E 7225. Administrace pro Slovenskou republiku: CD Photo s.r.o., Chrenovská 21/14, 949 01 Nitra, telefon 00421 903 263 525; podávání novinových zásilek povolené SP, s. p. ZSRP Bratislava, č. j. 3335-OPC zo dňa 21. 5. 1996. Prohlášení redakce: U článků o tzv. soukromých zjeveních, k nimž se doposud církevní autorita nevyjádřila (jako Litmanová, Medzgorje aj.), se podřizujeme konečnému usudku církve. Nevyžadane nezveřejněné příspěvky nevracíme.